Nr. 175. Środa, 3 Sierpnia 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu roczie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innch państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct.. miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16 lipca b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Cyryla Ładyżyńskiego na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Sanoku.

P. Minister handlu zamianował asystentów rachunkowych: Michała Borysławskiego i Ignacego Garana oficyałami rachunkowymi departamentu rachunkowego Dyrekcyi poczt i telegrafów.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował kancelistę do prowadzenia ksiąg gruntowych przy Sądzie powiatowym w Brzesku, Franciszka Ksawerego Podwina, prowadzącym księgi gruntowe *extra statum* przy Sądzie obwodowym w Wadowicach.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcyi austryackich kolei państwowych z 17 lipca b. r. l. 5.834 komisya reambulacyjna wraz z rozprawą ekspropryacyjną z powodu projektowanego powiększenia składów na węgle na stacyi Skawina kolei państwowej Oświęcim-Podgórze, odbędzie się na tej stacyi dnia 26 sierpnia 1892 r. o godzinie 8 rano.

Wykazy gruntów, zająć się mających, wyłożone będą wraz z odnośnym planem stosownie do §. 14 ustawy z 18 lutego 1878 Dz. p. p. nr. 30, w urzędzie gminnym w Skawinie przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w ciągu powyższych 14 dni w c. k. Starostwie wielickiem lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 sierpnia

Ambasador rossyjski w Konstantynopolu, Nelidow, i były poseł w Bukareszcie Chitrowo, który po długoletniej działalności na półwyspie Bałkańskim przeniesiony został niedawno na spokojną posadę posła w Lizbonie, przybyli w tych dniach do Petersburga i otrzymali dłuższe posłuchanie u cara. O obu tych dyplomatach była często wzmianka w ukończonym niedawno w Sofii wielkim procesie a nazwiska ich powtarzają się bezustannie w ogłaszanych właśnie w łamach oficyalnej *Swobody* tajnych dokumentach, wedle których p. Chitrowo miał być głównym inspiratorem wszystkich spisków skierowanych przeciw Bułgaryi. W wielu dziennikach spotykamy się ze zdaniem, że obecny pobyt wzmiankowanych dyplomatów nad Newą nie jest przypadkowym, lecz że pozostaje w związku z pomienioną publikacyą, chodzi bowiem o wynalezienie skutecznej drogi dla przekonania świata, że to wszystko, co ogłosił sofijski dziennik urzędowy a co niezmiernie kompromituje dyplomacyę rossyjską, jest mistyfikacyą.

Dotychczas bowiem *Journal de St. Petersb.* zaprzeczył tylko gołosłownie wiarogodności owych dokumentów a na swoje twierdzenie nie przytoczył takich dowodów, które mogły oddziałać przekonywająco na opinię publiczną. W jaki sposób zamierzają w Petersburgu poprzeć nieco dosadniej, niż dotąd, swe zaprzeczenia, to jest jeszcze zagadką, w każdym razie dalsza w tej mierze akcya budzi tem większe zaciekawienie, iż *Swoboda* w odpowiedzi oficyalnemu organowi petersburskiemu oświadcza w tonie jak najbardziej stanowczym i wykluczającym na pozór wszelką wątpliwość, że ogłoszone przez nią dokumenta są bezwarunkowo prawdziwe. Godnem jest uwagi, że z wyjątkiem pism francuskich, cała prawie prasa europejska ważąc enuncyacye nadesłane z Petersburga i Sofii więcej okazuje zaufania do tego, co wyjawia organ Stambułowa, niż co podaje monitor rossyjskiego urzędu zagranicznego. W uwagach tejże prasy podniesiono, iż wprost wydaje się nieprawdopodobnem, by Stambułow starając usprawiedliwić w obec Europy wydanie i wykonanie surowego wyroku, czynił to na podstawie prostego kłamstwa i fałszerstwa. Takiego idyotyzmu i takiej bezczelności nie można przypisywać człowiekowi tej miary, jak pierwszy doradca księcia Ferdynanda, podobny bowiem manewer musiałby ukończyć się rychło sromotną klęską, i przedstawić go w oczach całego świata jako podłego nędznika. Nie można również przypuścić, by Stambułow stał się ofiarą mistyfikacyi, gdyż zbyt on jest znany ze swej przebiegłości i ostrożności w traktowaniu podobnych pierwszorzędnej wagi spraw. W tym zaś związku nabiera cennego znaczenia fakt, że już po ukazaniu się komunikatu petersburskiego oficyalny telegram z Sofii zapowiedział dalsze wykrycia i nową seryę tajnych dokumentów rossyjskich.

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 31 lipca.

(Ks. Windischgraetz. — Dymisya barona Pražaka).

(xx) W obozie konserwatywnej takzwanej szlachty historycznej coraz wyraźniej zaznaczają się dwa prądy względem traktowania kwestyi ugody niemiecko-czeskiej. Różność zdania, jak słusznie zauważa wiedeński *Vaterland*, odnosi się wyłącznie do taktyki, nie zaś do zasadniczej strony tej kwestyi. Cały bowiem obóz szlachty historycznej zasadniczo obstaje przy danem słowie i czuje się zobowiązanym, przyczynić się do przeprowadzenia ugody. Natomiast co do taktyki, to grono posłów konserwatywnych, na których czele stoi książę Alfred Windischgraetz, pragnie przeprowadzenia ugody bez wszelkich ociągań; gdy przeciwnie frakcya ks. Karola Schwarzenberga przystała na odroczenie ugody i to głównie w nadziei, że takie odroczenie dostarczy Staroczechom czasu do skupienia się ponownie i podjęcia skutecznej walki z Młodoczechami.

Co się mianowicie tyczy księcia Alfreda Windischgraetza, od 2 lat prezesa klubu poselskiego kuryi w. posiadłości, to kilkakrotnie bardzo dobitnie wygłosił on konieczność przeprowadzenia ugody. I tak na posiedzeniu Sejmu czeskiego 30 maja r. 1890 książę oświadczył: „Pragniemy przeprowadzenia świeżo zawartej ugody, ponieważ jesteśmy przekonani, że pożałowania godny spór narodowościowy szkodzi powadze Państwa na zewnątrz i wewnątrz, i przedłużając się, narazi na niebezpieczeństwo ekonomiczne i moralne interesa kraju naszego; ponieważ teraźniejsze stosunki w kraju uważamy jako anormalne i ponieważ gorąco pragnęliśmy, aby posłowie ludności niemieckiej powrócili do Sejmu. Dla tego z wielką radością przywitaliśmy konferencye ugodowe, w których byliśmy reprezentowani przez mężów, posiadających zupełne nasze zaufanie. Dnia 26 stycznia przyjęliśmy przedłożone nam projekta ugodowe i słowem naszem zobowiązaliśmy się przeprowadzić je. Byliśmy przekonani, że przy przeprowadzeniu ugody w całości, wszystkie stronnictwa w duchu ofiarności pracować będą około dzieła tego. Przyjęliśmy projekta ugodowe, ponieważ byliśmy i jesteśmy przekonani, że tą drogą zbliżamy się do szlachetnego celu: do przywrócenia spokoju w kraju.“ Dodajmy, że ugoda, zawarta w styczniu r. 1890, była zwrotem żywiołów umiarkowanych, przeciwko wzmaganiu się radykalizmu, który się zaznaczał przy wyborach do Sejmu krajowego w lipcu r. 1889 a potem w rozprawach nad projektem adresu p. Gregra, w październiku tegoż ro

JUBILEUSZ KOLUMBA

(Na dniu 3 sierpnia 1892 roku).

W roku bieżącym świat obchodzi 400-letnią rocznicę najważniejszego od urodzenia Chrystusa wypadku: odkrycia Ameryki. Główną datę tego jubileuszu stanowi 12 października, którego to dnia 400 lat temu, Kolumb zawitał do wyspy Guanhani, którą nazwał San Salvador — wyspą ocalenia. Ale wyjazd z andaluzyjskiego portu Pulor, który Kolumb opuścił 3 sierpnia r. 1492 z flotylą trzech mizernych korwet „Santa Maria,“ „Piata“ i „Nina,“ i powrót z pierwszej wyprawy do Lizbony 4 marca 1493, są równie pamiętnym wstępem i zakończeniem wiekopomnego dzieła genialnego Genueńczyka. To też uroczystości jubileuszowe, które zwłaszcza w Hiszpanii, we Włoszech i w Ameryce odbędą się z wielkim zapałem i odpowiednią wystawnością, rozpoczynają się 3 sierpnia r. b. a kończą w marcu roku przyszłego. Doniosłość wielkiego czynu Kolumba sięga jednak o wiele dalej, niż granice Hiszpanii lub Ameryki. Wszystkie części świata, stare i nowe, pośrednio lub bezpośrednio, odczuły odkrycie Ameryki; wpłynęło ono na przeobrażenie politycznych, społecznych i ekonomicznych stosunków Europy; stało się, jak to podnosi encyklika Leona XIII z 16 lipca, jedną z najważniejszych dat w dziejach powszechnego Kościoła, a zatem też całej ludzkości.

Główną datę jubileuszu Krzysztofa Kolumba, albo, jak się później pisał po hiszpańsku, Cristobala Colona, stanowiłby dzień i rok jego urodzin. Atoli ta data dotąd jest niepewna. Miejsce jego urodzenia, chociaż o ten zaszczyt sprzeczały się różne miasta włoskie, nie ulega wątpliwości, skoro Kolumb zawsze z dumą występował jako obywatel Genui i w swym testamencie dwukrotnie *„ciudad de Genova“* wymienia jako miejsce swego urodzenia. Dom na starem mieście Genui, gdzie spędził pierwszą młodość, od dawna zdobi tablica z napisem: *„Nulla domus titulo dignior. Heic paternis in aedibus Cristoferus Columbus pueritiam primamque juventutem transegit.“* To też Genova la Superpa, która w drugiej połowie 15 stulecia wyprawami do Czarnego morza była zanadto osłabiona, aby się podjąć wykonania wielkich zamysłów swego syna, teraz pamięć jego uczciła świetną wystawą płodów i wyrobów kolonialnych, tudzież innych przedmiotów, pozostawających w związku z odkryciem Ameryki.

Aczkolwiek jednak nie ulega wątpliwości, że się urodził w Genui, dotąd nie jest dokładnie wiadomy rok jego urodzenia. Mamy tylko domysły i rozumowania, z których jedne jako rok urodzenia Kolumba podnoszą 1436, drugie 1456, najnowsze 1446. Pierwsze przypuszczenie opiera się na oświadczeniu jego osobistego przyjaciela ks. Andrzeja Bernaldeza, proboszcza w Los Palacios w pobliżu Sevilli, według którego Kolumb r. 1506 umarł w 70 roku życia*). Według innej wersyi urodził się około r. 1456, ponieważ w r. 1486 wstąpił do służby hiszpańskiej, sam zaś pisze w r. 1493, że wstąpił do niej licząc lat 28. Inne jednak okoliczności sprzeciwiają się tej dacie a według gruntownych poszukiwań p. d'Averac, 1446 jest rokiem urodzenia odkrywcy nowego świata**).

To pewna, że Krzysztof Kolumb zajmuje wybitne miejsce w rzędzie najgenialniejszych ludzi. Co to jest geniusz? Jest to istota, obdarzona szczególną, nadzwyczajną siłą, która nieświadomie, intuicyą osiąga cele, niedostępne wytrwałej, systematycznej pracy. Tak twierdzą jedni; inni odrzucają teoryę szczególnego, nadzwyczajnego uzdolnienia i tłómaczą geniusz wyłącznie większą energią w pracy. Buffon np. genialność składa jedynie na nadzwyczajną cierpliwość. Bądź co bądź, geniusz przełamuje reguły i często wstępuje na nowe drogi, wiodące do celu, chociaż całkiem odmienne od utartych a nawet z niemi sprzeczne. Dalej pewna, że nawet to, co dla zwykłych ludzi jest błędem, geniuszom staje się często środkiem zwycięstwa. Wreszcie nie ma genialności bez zapału, namaszczenia, niewzruszonej wiary w swe posłannictwo, która pokonywa najpotężniejsze przeszkody. Wszystkie te cechy prawdziwej genialności przystawają do charakteru i czynów Krzysztofa Kolumba.

Dojrzewał on w epoce, gdy po ustaleniu się narodowych i społecznych stosunków europejskich, przeobrażonych z gruntu chrześcianstwem i wędrówką ludów, po odrodzeniu nauk starożytności i wskrzeszeniu zapomnianych cennych wskazówek i śmiałych proroctw przedchrześciańskich geografów o nieznanych wyspach i krajach, południowo-zachodnie narody opanowała gorąca żądza odkryć. Potężnie ją wsparło wydoskonalenie astronomii i nautyki. W młodości Kolumba działała ona w ściśle określonym kierunku: pragnęła dotrzeć morzem do Indyi, do bajecznego kraju drogich kruszców, wonnych korzeni i ludów, czekających na zbawienie przez krzyż. Kolumb zapłonął tą powszechną żądzą swego wieku, pragnął dotrzeć do Indyi, ale pierwszy zrozumiał albo przeczuł, że droga wokoło kuli ziemskiej wiedzie na zachód, przez Atlantyk.

Że na tej drodze dobije do innej części świata, tego nie przewidział. Wprawdzie północna Ameryka, mianowicie Grenlandya, została odkryta już około roku 986 przez Normandczyka Eirika Rudego; od początku XII stulecia rezydował tam biskup, ostatni Afr od roku 1368—1378, potem jeszcze, aż do roku 1537 Stolica apostolska mianowała tytularnych biskupów Grenlandyi. Około roku 1476 Polak, Jan z Kolna, wysłany przez duńskiego króla Krystyana, odkrył prawdopodobnie brzeg Labradoru, jednakże nie ma śladu, aby Kolumb był znał dzieje tej wyprawy. Natomiast podzielał błędne zdanie najsławniejszych kartografów swego czasu, którzy, fałszywie obliczając objętość kuli ziemskiej, kładli Indye na tem miejscu, na którem rzeczywiście znajduje się Ameryka. Błąd ten popełnił także lekarz, Paweł Toscanelli, którego list, napisany w roku 1474 do portugalskiego kanonika Fernana Martineza, a w kilka lat potem przesłany w odpisie Kolumbowi, głównie się przyczynił do utwierdzenia tegoż w zamiarze wyruszenia do Indyi przez Atlantyk. Tym błędnym obliczeniom odległości wschodnich brzegów Indyi od zachodnich brzegów Europy, zawdzięczamy odkrycie Ameryki. Gdyby bowiem

*) „Historia de los reyes catolicos D. Fernando 4 D. Izabel“, Sevilla 1870.

**) „Année veritable de la naissance de Chr. Colombe“. Bult. de la Soc. de Geogr. Paris 1872.“

ku. Już w tych rozprawach ks. Alfred Windischgraetz bardzo stanowczo występował przeciwko skrajnym teoryom braci Gregrów i podnosił potrzebę porozumienia się umiarkowanych i patryotycznych żywiołów, celem wspólnej walki przeciwko radykalizmowi.

Obstawając z wielką konsekwencyą przy tych zasadach, ks Windischgrätz i jego bliżsi przyjaciele na początku b. r. byli przeciwni odroczeniu akcyi ugodowej i głosowali w klubie większych posiadłości przeciwko jej odroczeniu. Jeżeli na teraz wymieniają tylko 11 posłów, tworzących frakcyę ks. Windischgrätza, na pozór jest to tylko bardzo szczupły odłam klubu, liczącego 70 członków. Atoli trzeba sobie przypomnieć, że pewien zastęp reprezentantów szlachty historycznej, jak książęta Adolf i Jan Schwarzenberg i inni, nie wzięli w klubie udziału w głosowaniu, chociaż w swych poglądach na sytuacyę polityczną więcej się zbliżają do ks. Windischgrätza, niż do ks. Karola Schwarzenberga; powtóre nie ulega wątpliwości, że także Namiestnik hr. Franc. Thun, który w kołach szlachty historycznej posiada wielki osobisty wpływ, jest stanowczym zwolennikiem ugody; nareszcie, jak już podniosłem w jednej z dawniejszych korespondencyj, w ostatnich latach reprezentanci wielkich rodów historycznych coraz wyraźniej usuwali się od kandydatur do Sejmu, względnie składali mandaty poselskie, tak, że obecnie na 70 posłów tej kuryi nie będzie ich ani 30, gdy około 40 posłów tej kuryi należy do nowo tworzącej się *geatry* czeskiej, przystępniejszej wpływom p. Riegera, niż ks. Windischgrätza. Gdyby jednak miały nastać ogólne ponowne wybory, lista kandydatów ks. Windischgrätza, popierana przez Rząd, niewątpliwie przeszłaby nietylko prawie jednomyślnie w kuryi majoratów, wybierającej 16 posłów, lecz także znaczną większością głosów w 2-giej sekcyi wybierającej 50 posłów.

Dla tego wszelkie ewolucye ks. Windischgrätza zasługują na wielką uwagę.

Jeżeli pogłoskę o ustąpieniu P. Ministra barona Prażaka prasa czeska wita po części z lodowatym chłodem, po części z wyraźną radością, jest to nowy dowód przykrej niewdzięczności ludzkiej. P. Prażak od r. 1840 aż do r. 1879 jako przywódca Czechów morawskich głównie przyczynił się do zabezpieczenia im w tej prowincyi równych praw. Jako Minister od r. 1879 gorliwie popierał wszystkie interesa czeskie i samem wydaniem znanego rozporządzenia językowego z r. 1886 zasłużył sobie na najgorętszą wdzięczność Czechów. Ale tutaj chociaż tak często podnoszą narodową solidarność z Morawianami, od samego początku zaznaczała się pewna niechęć do barona Prażaka, jedynie dla tego, że tekę Ministra otrzymał Morawianin, nie zaś Czech. To też pomijając po prostu cyniczne zaczepki p. Vaszaty'ego i innych Młodoczechów, nawet Staroczesi niejednokrotnie utrudniali zadanie P. Ministra Prażaka, zamiast je ile możności ułatwiać.

Hr. Aleksander Hübner.

Zmarłemu onegdaj w Wiedniu reprezentantowi starej szkoły dyplomytów austryackich i głośnemu pisarzowi hr. Aleksandrowi Hübnerowi należy się obszerniejsza na tem miejscu wzmianka.

Wstąpił on do służby dyplomatycznej r. 1833, a od roku 1837 — 1838 był sekretarzem ambasady w Paryżu; potem wezwany został do kancelaryi urzędu spraw zagranicznych. Tu stał się niebawem jednym z ulubieńców ks. Metternicha. Późniejszy hr. Hübner nazywał się właściwie Hasenbredel. Książę kanclerz zauważył, że z tem nazwiskiem trudno mu będzie posuwać się w hierarchi, dyplomatycznej i nadał mu nazwisko wymarłej rodziny szlacheckiej Hübnerów. Od r. 1841 — 1844 był Hübner radcą legacyi austryackiej w Lizbonie, od roku 1848 generalnym konsulem w Lipsku. Na wiosnę tego roku został wysłany do Medyolanu, jako sekretarz Arcyksięcia-wicekróla Rainera; uwięziony w marcu przez powstańców włoskich, kilka miesięcy spędził w więzieniu jako zakładnik, którą to ciekawą epokę życia swego opisał w sposób wielce zajmujący i bez wszelkiej żółci w ostatniem swem dziele, wydanem przed dwoma laty. Powróciwszy do Wiednia, osobiście zbliżony do wyznaczonego już wtedy na przyszłego ministra spraw zagranicznych, ks. Feliksa Schwarzenberga, towarzyszył Najw. Dworowi do Ołomuńca i tam napisał wszystkie odezwy i depesze dyplomatyczne, dotyczące złożenia korony przez Cesarza Ferdynanda i wstąpienia na tron 18-letniego Arcyksięcia Franciszka Józefa.

W r. 1849 otrzymał posadę ambasadora w Paryżu, na której wytrwał aż do r. 1859, do sławnej noworocznej przemowy Napoleona III, który zaszczyciwszy naprzód kilku członków grona dyplomatycznego uprzejmemi słowami, nagle zwrócił się do barona Hübnera i rzekł do niego: „Ubolewam, panie ambasadorze, że stosunki moje z twoim rządem nie są tak dobre, jakbym sobie życzył“. Był to wstęp do wojny włoskiej. Po klęskach pod Solferino i Magentą, niektóre koła wyszukały w osobie p. Hübnera kozła ofiarnego On to niby swym optymizmem zawinił, że wojna zaskoczyła Austryę niespodzianie i że zatem nie można się było należycie przygotować. Bezstronni wszakże dziejopisarze podnieśli błahość owego zarzutu

Po tych wypadkach w r. 1859 przez kilka miesięcy piastował Hübner urząd ministra policyi, a później przez dwa lata (1866 — 1868) godność ambasadora austryackiego przy Stolicy apostolskiej, i na tem skończył się jego zawód dyplomatyczny. Cofnąwszy się do zacisza domowego zajaśniał nagle Hübner na szerokiej widowni piśmiennictwa, jako jedna z pierwszorzędnych gwiazd a dzieła jego były przekładane na wszystkie prawie języki europejskie.

W r. 1880 został hr. Hübner powołany do Izby panów jako członek dożywotni. Ta rehabilitacya wywołała jeden z najciekawszych politycznych epizodów w życiu barona Hubnera (tytuł hrabiego otrzymał 3 października 1888 r.), mianowicie jego pamiętny występ w Delegacyi austryackiej na posiedzeniu 27 stycznia r. 1880. W mowie swej baron Hübner najprzód obszernie uzasadniał obawę, że rzeczpospolita francuska nie okaże się ani rzecząpospolitą „konserwatywną“, jak radził Thiers, ani „konieczną“, ani „możliwą“, lecz skończy się eksperymentem komunistycznym, który oddziała niebawem na inne narody szczepu romańskiego. Wobec tego niebezpieczeństwa p. Hübner zbawienia dopatrywał się jedynie w ścisłym związku z Niemcami i Rossyą. O tej ostatniej tak się wyraził:

„Nasz stosunek przyjazny do Rossyi, o ile dotyczy rządów, w czasie ostatniego przesilenia na Wschodzie nigdy nie był na seryo zakłócony; może się wydarzyły pewne oscylacye, ale nie wywiązał się zatarg i związki dwóch dworów pozostały najserdeczniejsze. Nie można tego samego powiedzieć o opinii publicznej. Podróżując po cesarstwie rossyjskiem, w górach Czerkiesów, u podnóża Araratu, wzdłuż Wołgi, w młodorosyjskim Manczesterze, w starożytnej Moskwie, w wykwintnych pałacach nad Newą, w puszczach Finlandyi — wszędzie byłem przyjmowany najuprzejmiej, ale pomimo przyrodzonej wyższym warstwom rossyjskim grzeczności dostrzegłem pewnego zrażenia i powątpiewania o przyjaznych zamysłach Austro-Węgier. Otóż to, panowie, jest nie szczęście, bo także rząd rossyjski musi się liczyć z opinią publiczną, a w chwili krytycznej pod jej wpływem mógłby się posunąć do kroków, którebym uważał jako istną katastrofę nietylko dla dwóch cesarstw, lecz dla całej Europy“.

Na razie jednak baron Hübner spodziewał się, że za pomocą przyjacielskich wyjaśnień da się utrzymać najserdeczniejszy związek z Rossyą i że porozumienie z tem „głównem mocarstwem konserwatywnem“ zabezpieczy Europę nietylko przed niebezpieczeństwami, które jej grożą od Francyi, lecz także przed temi które się mogą wywiązać na półwyspie Bałkańskim.

Hr. Hübner w r. 1880 powtarzał to, czego się nauczył od ks. Metternicha w czasie sławnych zjazdów w Akwisgranie, Lublanie i Karlsbadzie, i co wtedy przynajmniej pozornie było trafne, chociaż, jak to w odpowiedzi na mowę p. Hübnera podniósł ś. p. Grocholski, Rossya nietylko teraz nie jest czynnikiem konserwatywnym, ale nigdy nim nie była.

Po owym występie opuścił arenę parlamentarno dyplomatyczną, podróżował po Indyach i Afryce południowej, wykończał pamiętniki, pracował skutecznie nad zapewnieniem sobie świetnego imienia na polu piśmiennictwa. Paryska *Académie des sciences morales et politiques* wybrała go 1877 r. jednym ze swoich ośmiu zagranicznych członków, a w r. 1890 otrzymał on także austryacko-węgierską odznakę dla sztuki i nauki.

Rossya i Bułgarya.

Monachijska *Allgemeine Zeitung* dowiaduje się z kompetentnego źródła, że dokumenta z tajników dyplomacyi rossyjskiej, ogłoszone w *Swobodzie*, muszą być bezwarunkowo zaczerpnięte z urzędowego źródła, ponieważ istotnie oddają one wiernie treść i tekst kilku telegramów, jakie wymieniły pomiędzy sobą mocarstwa. Między innemi, pewien ustęp w jednym z ogłoszonych dokumentów reprodukuje dokładnie odpowiedź, daną przez gabinet wiedeński rządowi rossyjskiemu, gdy ten wzywał do zbiorowego wystąpienia, celem usunięcia księcia Koburskiego z Bułgaryi.

Köln. Ztg. donosi z Sofii: Rząd bułgarski jest w posiadaniu wielkiej ilości aktów rossyjskich. Pochodzą one od osób, za któremi rząd rossyjski kazał był minionego roku nader pilnie śledzić w Sofii, wiedział bowiem, że ważne pisma zginęły z poselstwa rossyjskiego w Bukareszcie.

Półurzędowa *Bulgaria*, odpowiadając na gwałtowne wycieczki pism rossyjskich i francuskich, z powodu zasądzenia i stracenia spiskowców, tak pisze: Sąd wojenny był jedynie właściwy do wydania wyroku, gdyż ustawa z roku 1887 orzeka, iż ktokolwiek przygotowuje lub knuje zamach na państwo, odpowiadać ma przed sądem wojennym. Proces odbył się pod każdym względem legalnie. Oskarżeni przyznali się do winy. Otomański kodeks karny utrzymuje karę śmierci w mocy. Zniesienie kary śmierci w Bułgaryi może wtedy dopiero nastąpić, gdy umysły się uspokoją a zamachy na księcia nie będą z zewnątrz popierane.

Swoboda, zastanawiając się nad położeniem Bułgaryi, z powodu ostatniego procesu, pisze, że wobec wykrytych planów Rossyi, Bułgarya domaga się obecnie uregulowania swego międzynarodowego położenia i liczy na poparcie wszystkich tych, którzy nie mogą aprobować tajnych środków, używanych przez Rossyę.

Z Sofii donoszą:

Jeden z zabójców Belczewa, niejaki Najarów, udał się do byłego konsula rossyjskiego, Putatty, z prośbą o wsparcie, aby mógł uczęszczać na wydział prawniczy uniwersytetu odesskiego. Pomimo, że Najarów tylko dwie klasy gimnazyum bułgarskiego był ukończył, wystawili mu Putatta i profesor Zamczuski fałszywe świadectwa z ukończenia gimnazyum, a na rekomendacyę braci Tufekczjewiczów, znanych morderców, wprowadzili go na uniwersytet, gdzie się obecnie znajduje.

Cholera.

Reskrypt P. Prezesa gabinetu, hr. Taaffego, do P. Namiestnika Galicyi hr. Badeniego, z dnia 22 lipca b. r., w sprawie zarządzeń sanitarnych przeciwko cholerze, opiewa:

„Ekscelencyo! Nawiedzenie kraju przez cholerę jest największą klęską, jaka go spotkać może. Pociąga ona bowiem za sobą nietylko śmierć wielu ludzi, lecz także inne fatalne następstwa: burzy związki rodzinne, wydaje na pastwę nędzy mnóstwo wdów i sierót, zmniejsza siłę pracy i zarobek rodzin, nawiedzonych epidemią, niszczy dobrobyt narodu i jego siłę podatkową, wreszcie osłabia także siłę zbrojną.

W daleko wyższym stopniu dałaby się uczuć ta klęska w Galicyi, Lodomeryi i W. Księstwie Krakowskiem, w tym kraju, który po dłuższym, ubolewania godnym zastoju, dopiero od kilku dziesiątek lat zaczyna podnosić się moralnie i materyalnie. Klęska cholery musiałaby wstrzymać ten postęp, co gorsza, nawet znów kraj ten wstecz cofnąć.

Jeżeli zatem niewątpliwem zadaniem powołanych do tego czynników jest powstrzymać cholerę od granic każdego kraju, a skoro już je przekroczyła, ile możności ją ograniczyć, to tem konieczniejszem jest to zadanie ze względu na królestwo Galicyi, a to w pierwszej linii z powodów, które wyżej przytoczyłem, następnie zaś także z tego powodu, że krajowi temu obecnie, tak, jak w wielu epokach jego dziejów, przypada piękne, lecz niepozazdroszczenia godne zadanie: być przedmurzem dla reszty królestw i krajów Monarchii, a nawet dla całej Europy w obec niebezpieczeństwa, grożącego z Północy i ze Wschodu.

Zadanie przeto czynników, powołanych do administracyi tego kraju, jest bardzo trudne i pełne odpowiedzialności. Centralnemu Rządowi w Wiedniu, a specyalnie Ministerstwu spraw wewnętrznych, jako najwyższej władzy sanitarnej, przysłuża wprawdzie najwyższe kierownictwo, wydawanie ogólnych prawideł i t. p. — jednakże najtrudniejsza i najważniejsza część zadania, to jest: władza wykonawcza w kraju, wydawanie potrzebnych zarządzeń lokalnych, bezustanne obserwowanie wszystkich wydarzeń na polu sanitarnem, wysnuwanie z nich stosownych konsekwencyj, szybkie i energiczne wykonywanie wydanych zarządzeń, obmyślanie tego co nastąpić może i t. p. leży w zakresie obowiązków Waszej Ekscelencyi i podległych Mu władz politycznych.

Nie wątpię, że gorliwość w spełnianiu obowiązków, przezorność, energia i patryotyzm Waszej Ekscelencyi, które to przymioty zapewne uda się Mu wpoić także w podległych Mu urzędników wszystkich kategoryj, osobliwie ze względu na to zadanie, które ich teraz czeka, dodadzą Waszej Ekscelencyi sił w walce przeciw strasznej epidemii.

Kolumb był dokładnie znał rzeczywistą odległość Indyi od Europy, nie wiedząc, że w drodze napotka na inny ląd, prawdopodobnie nie byłby się w tak niedostatecznych siłach w roku 1492 odważył na swą pierwszą wyprawę przez Atlantyk.

Mówimy prawdopodobnie, bo któż zdoła z pewnością rozstrzygnąć o decyzyach męża takiej potężnej wiary w swe posłannictwo? Tem Kolumb niezmiernie przewyższał wszystkich podróżników i konkwistadorów swego czasu, że uważał siebie jako wyraźnie wyznaczonego przez Opatrzność do krzewienia chrześciaństwa w Indyi, i do oswobodzenia zapomocą zdobytych tam skarbów grobu Zbawiciela. Ten śmiały żeglarz był najświetniejszym epigonem Piotra d'Amiens i Gotfreda de Bouillon, i to w czasach, kiedy ów zapał, który wywołał krucyaty, jak się zdawało, zupełnie wygasł, a zbliżała się chwila najgroźniejszej secesyi w Kościele.

Ta silna wiara Kolumba w swe posłannictwo wznosiła się aż na wyżyny mistycyzmu. „Trójca św. — pisze w jednym z listów do króla Ferdynanda - skłoniła Waszą Kr. Mość do podjęcia wyprawy do Indyi, a w swej nieskończonej łasce wybrała mnie, abym to oznajmił W. Kr. Mości. Jako wysłaniec Trójcy św., przybyłem do W. Kr. Mości, jako do najpotężniejszego monarchy chrześciaństwa, stałego w wierze i czynnego w jej rozpowszechnieniu. Pomimo wszelkiej niedoli, jakiej doznałem, byłem pewny, że się przedsięwzięcie moje uda, i obstawałem przy tem przekonaniu, ponieważ wszystko minie, wyjąwszy słowo Boże. I rzeczywiście, Bóg o tych strefach wyraźnie na różnych miejscach pisma Śtego mówi przez usta Jezajasza, gdy zapewnia, że z Hiszpanii (tak Kolumb tłómaczy sobie używane w piśmie Świętem wyrażenie: „Kończyny świata“) ma być rozpowszechnione jego święte Imię“. W korespondencyi swej z O. Goriccio w Sewilli, Kolumb zestawił cały szereg cytat z pisma Świętego, Ojców Kościoła i pisarzy starożytnych, które odnosił do swej osoby. W r 1503 pisze: „Św. Augustyn uczy, że koniec świata nastąpi w 7000 lat po jego stworzeniu. Zdanie to podzielają święci teologowie i kardynał Piotr d'Alinco. Ponieważ zaś, według obliczeń króla Alfonsa portugalskiego, od stworzenia świata upłynęło 6845 lat, przeto krótki tylko czas dzieli nas od końca świata“, tem gwałtowniejsza zachodzi potrzeba nawrócenia pogan. Wreszcie w swem *„libro de la profecias“* oświadcza: „do wykonania wyprawy do Indyi nie dopomogły mi rozumowania, matematyka i karty geograficzne. Po prostu spełniły się przepowiednie Jezajasza“.

Ta silna wiara, o ile objawiała się po części w formach mistycyzmu, pozornie utrudniała zadanie Kolumba. Kiedy, prawdopodobnie w r. 1483, przedłożył swój projekt królowi portugalskiemu, tenże przekazał go komisyi uczonych, która obradowała pod przewodnictwem biskupa Ortiza. Komisya osądziła Kolumba, jako marzyciela, król Jan II. nazwał go fantastycznym deklamatorem. Zresztą wyprawa do Indyi przez Atlantyk sprzeciwiała się wszelkim tradycyom Portugalczyków, którzy właśnie wtedy docierali do celu w około Afryki. Również jednak, przeniósłszy się w r. 1486 do Hiszpanii, Kolumb zaszkodził sobie przed komisyą, wyznaczoną z grona uczących sławnej wszechnicy Salamanki, gdy zamiast uzasadniać swój projekt dowodami, zaczerpniętemi z kosmografii, popierał go widocznie naciąganemi cytatami z pisma Stgo i z dzieł Ojców Kościoła. I ta więc komisya oświadczyła się przeciwko jego projektowi.

Ale cóż znaczą na drodze genialnego człowieka takie przeszkody? Gorąca i niczem niezachwiana wiara w swe posłannictwo, pozwoliła mu przetrwać najcięższe lata życia — lata nędzy i samych zawodów; ona obudziła równie gorący zapał kilku zakonników w la Rabida i przemówiła potężnie do uczucia i wyobraźni królowej Izabelli; w ostatniej chwili dostarczyła mu siły niewzruszonego obstawania przy warunkach, od których czynił zależną wyprawę, której owoce miały mu dostarczyć środków do wykonania swych religijnych zamiarów: wreszcie ona podtrzymywała go, gdy zatrwożona załoga dzielnej flotylli zabierała się do powrotu przed dotarciem do celu. Tak więc to, co według zwykłych wyobrażeń i reguł najwięcej utrudniało zadanie Kolumba, stawiając nieznanego i ubogiego przybysza włoskiego w Portugalii i Hiszpanii w świetle marzyciela i fantasty, któremu nie można powierzać wykonania doniosłych wypraw, naprawdę stało się najpotężniejszą sprężyną jego genialnego czynu.

Wobec ogromu tego czynu i wobec wspaniałych rysów w charakterze Kolumba, niektóre ujemne znikają. W tej mierze z większą słusznością powtórzyć można o nim, co Bolingbroke powiedział o księciu Marlborough: „Był tak wielkim mężem, że zapomniałem, czy miał także wady“.

E. L.

Niestety, nie mogę utaić obawy, że ze względu na długą, przeważnie suchą granicę, dzielącą nas od sąsiedniego państwa; dalej ze względu na to, że ta granica obsadzona jest niezwykle silnemi oddziałami zagranicznego wojska; ze względu na to, że część nadgranicznej ludności Galicyi trudni się podobno przemytnictwem i wogóle ze względu na charakter ludności nadgranicznej, której większość zachowywała się dotychczas wobec epidemii apatycznie, podczas gdy druga jej część, której bliżej nazywać nie potrzebuję, oddawała się panicznemu a niebezpiecznemu strachowi: że z tych wszystkich powodów nie da się może, pomimo wszelkiego wytężenia sił, zapobiedz temu, aby cholera wcale nie przedarła się przez granicę. Jeżeli zajdzie ten wypadek, wówczas o wiele ważniejsze i trudniejsze zadanie czeka administracyę kraju t. j. powstrzymać cholerę w samym kraju, o ile możności zapobiedz jej rozszerzaniu się, a jej ataki na poszczególne gminy tłumić w zarodku.

W reskrypcie ministeryalnym, przesłanym Waszej Ekscelencyi, znajduje się cały szereg zarządzeń, które w tym wypadku należy zastosować; wiele cennych wskazówek znajduje się także w instrukcyi z r. 1886 i w przepisach dezinfekcyjnych z r. 1887.

Wszelako, gdyby nawet władze administracyjne chciały z największem poświęceniem wykonywać te przepisy w całej rozciągłości, to siła ich nie wystarczy do osiągnięcia pożądanego celu. Rozciągłość poszczególnych powiatów administracyjnych, wielka liczba gmin i obszarów dworskich, tudzież ludności, a mała liczba urzędników administracyjnych, którzy nie zawsze znają stosunki miejscowe i osobiste; brak organizacyi służby sanitarnej w gminach, nieudolność wielu wójtów, wszystko to są zapory w tej trudnej i pełnej odpowiedzialności walce.

W pierwszej linii odnosi się to do już nakazanej przygotowawczej części całej akcyi, stanowiącej assanacyę gmin i obszarów dworskich w kraju. Wszelkie wady w tym względzie powinny być jak najrychlej skonstatowane i usunięte, dla tego też same siły starostw tu nie wystarczą.

Zarządzenia, które wydać należy przed wybuchem epidemii, należą po większej części do samoistnego zakresu działania gmin i obszarów dworskich; już z tego zatem powodu musiałaby się rozdzielić cała akcya i przez to mogłyby nastać spóźnienia i konflikty, w tym wypadku podwójnie fatalne. Wszystkiego tego jednak da się uniknąć, jeżeli tylko wyższe władze autonomiczne: Wydział krajowy i reprezentacye powiatowe, skoro im Wasza Ekscelencya przedstawisz, jak groźnem jest niebezpieczeństwo dla kraju i że trzeba koniecznie działać szybko a zgodnie, pójdą, o czem nie wątpię, ręka w rękę z władzami cesarskiemi. Wiem zresztą, że władze te, zarówno jak ja, przejęte są przekonaniem, iż w obecnej tej sytuacyi nie idzie ani o ścisłe trzymanie się martwej litery prawa, ani o bezwzględne przestrzeganie kompetencyi lub formy, lecz jedynie i wyłącznie tylko o szybką a skuteczną akcyę w interesie dobrej sprawy, dla dobra całej ludzkości, zagrożonej ciężkiem nieszczęściem, dla dobra kraju i Monarchii.

Nie wątpię, że na prośbę Waszej Ekscelencyi galicyjski Wydział krajowy wpłynie na prezesów Rad powiatowych, między którymi znajduje się tylu znakomitych mężów, aby przy pierwszej a najpilniejszej czynności, to jest skonstatowaniu istniejących wadliwości sanitarnych w gminach i obszarach dworskich, podzielili się pracą ze starostami, dajmy na to w ten sposób, że Rada powiatowa przedsięweźmie gruntowne rewizye w jednej części gmin i obszarów dworskich powiatu, a starostwo w drugiej i potem, po wysłuchaniu lekarza powiatowego, jeżeli nie był przy rewizyi, wydadzą naczelnicy autonomicznych i państwowych władz powiatowych wspólne rozporządzenia co do usunięcia dostrzeżonych wadliwości. Rozumie się samo przez się, że wspólnie zajmą się także naczelnicy autonomicznych i rządowych władz oznaczeniem odosobnionych lokalwó, w których, w razie wybuchu cholery, pierwszych dotkniętych nią chorych pomieścić należy. Ta część akcyi jest jedną z najważniejszych.

Jednakże nawet to, jak na pewno się spodziewam, ofiarne, żmudne, a zgodne współdziałanie władz autonomicznych i państwowych, nie zawsze wystarczy do osiągnięcia zamierzonego celu.

Potrzeba zatem koniecznie w pewnych granicach rozumnego współdziałania ludności. Współdziałanie takie przewidziane już jest w punkcie 31 instrukcyi z r. 1886, zalecającej tworzenie komisyj sanitarnych w poszczególnych gminach.

Ten środek jednakże w bardzo wielu gminach Galicyi nie odniósłby dodatniego rezultatu. Do tworzenia takich komisyj braknie ludzi, posiadających potrzebne przymioty, a także nie wszędzie byłoby dobrze powierzać kierownictwo takiej komisyi i właściwą egzekutywę wójtom, którzy po większej części nie rozumieją, co to jest cholera.

W tych gminach zatem, w których nie można się spodziewać skutecznego działania takiej komisyi, należy stworzyć pewien rodzaj „obrony sanitarnej“, t. j. wybrać w każdej gminie kilku ludzi, którzy popierać będą usiłowania władz administracyjnych, zarówno przy usuwaniu wadliwości sanitarnych, jak i przy zwalczaniu choroby w jej początkach.

Nie wątpię, że wspólnym usiłowaniom panów prezesów Rad powiatowyh i starostów uda się ile możności w każdej gminie wyszukać jednego lub dwóch ludzi, ożywionych miłością bliźniego i miłością Ojczyzny oraz cieszących się zaufaniem i szacunkiem ludności. Zadaniem tych ludzi będzie przedewszystkiem wykonywać nadzór nad tem, aby wydane zarządzenia sanitarne były jak najrychlej wykonane; będą oni w tym względzie pouczać i zachęcać wójtów, a jeżeli spostrzegą, że wójt zaniedbuje swe obowiązki, zrobią bezzwłoczne doniesienie do władzy politycznej; dalej w braku lekarza będą ci ludzie wykonywali nadzór sanitarny nad podróżnymi i zbiegami, przybywającymi do gminy, nadzór w tym kierunku, że przynajmniej przez pięć dni przekonywać się będą o stanie ich zdrowia, a w razie gdyby u nich pojawiła się jaka podejrzana choroba lub osłabienie, dadzą o tem bezwłocznie znać starostwu; wreszcie, co najważniejsza, o pierwszym wypadku cholery zawiadomią ci ludzie starostwo telegraficznie, albo przez konnego posłańca, a gdyby bezzwłocznie nie można było sprowadzić lekarza, zarządzą przeniesienie chorego do odosobnionego lokalu, postarają się o dozorcę dla chorego i zarządzą gruntowną dezinfekcyę bielizny i innych przedmiotów, które mogą być zarażone.

Ludzie ci położą wielką i prawdziwą zasługę dla swoich współobywateli i dla Ojczyzny, a pamięć ich błogosławić będą gminy długie lata.

Ponieważ idzie tu o tak szlachetny cel przeto oddaję się tej błogiej nadziei, że w każdej gminie znajdą się przyjaciele ludzkości, bądź to z łona duchowieństwa obu obrządków, lub pastorów protestanckich, bądź też z łona nauczycieli, urzędników, leśniczych, myśliwych, męskich a nawet żeńskich członków rodziny dziedzica, wysłużonych żandarmów lub żołnierzy, którzy podejmą się tego zadania i wypełniać je będą sumiennie.

W miastach i miasteczkach mogliby popierać komisye sanitarne także członkowie stowarzyszeń, osobliwie straży ogniowej, gimnastycznych i weteranów.

W oczekiwaniu, że Wasza Ekscelencya uznasz słuszność i wykonalność tych poglądów, omawianych przed kilku dniami z kilku posłami z Galicyi, proszę Waszej Ekscelencyi jak można najrychlej porozumieć się z Wydziałem krajowym i skłonić go do jak najszybszego wpłynięcia na reprezentacye powiatowe; samemu zaś wydać odpowiednie wskazówki starostwom, a równocześnie zaprosić do współdziałania także arcybiskupie i biskupie ordynaryaty obu obrządków, superintendentów ewangelickich i inne czynniki, osobliwie zaś prasę. Proszę także Waszej Ekscelencyi zrobić z tego pisma jak najobszerniejszy użytek.

Mam zaszczyt także prosić Waszą Ekscelencyę o dołożenie starania, aby władze podległe Namiestnictwu przy załatwianiu spraw, stojących we związku z cholerą ile możności porzuciły wszelki biurokratyczny formalizm i nietyle patrzały na formę ile na rzecz. Nie wątpię, że pod tym względem za przykładem władz politycznych pójdą także władze autonomiczne.

Oczekuję jak najrychlejszego doniesienia o zarządzeniach, które Wasza Ekscelencya skutkiem tego pisma wydałeś“.

KRONIKA

Lwów, 2 sierpnia.

— **Przyjęcie Najj. Pana we Lwowie.** Komisya kantatowa, zajmująca się zorganizowaniem chórów powitalnych na cześć Najj. Pana, odbyła wczoraj popołudniu posiedzenie pod przewodnictwem p. Apolinarego Stokowskiego. Komisya uchwaliła zaprosić p. Stanisława Rossowskiego do napisania tekstu polskiego kantaty; udać się do dyrektorów prowincyonalnych Towarzystw muzycznych z prośbą o wysłanie do Lwowa najlepszych sił wokalnych tych Towarzystw, celem wzięcia udziału w kantacie. Uchwalono dalej teksty kantat, tak polskiej, jak i ruskiej wraz z niemieckiem tłómaczeniem wydrukować i oprawić artystycznie, celem wręczenia Najj. Panu.

Omawiano następnie sprawę udziału kapeli wojskowej przy wykonaniu kantaty, oraz sprawę udziału spiewaków ruskich w wykonaniu kantaty polskiej. Sprawę wybudowania trybun przed pałacem Namiestnictwa odstąpiono komisyi dekoracyjnej.

Posiedzenie komitetu dla urządzenia pochodu z pochodniami odbędzie się we czwartek o godzinie 5 popołudniu w sali posiedzeń magistratu.

— **Dr Witold Mora Korytowski**, wiceprezydent krajowej dyrekcyi skarbu, wyjechał do Wiednia.

— **Kwaterunek wojsk we Lwowie.** Magistrat w porozumieniu z władzami wojskowemi ułożył już plan rozmieszczenia wojsk, które ściągną do Lwowa z okazyi wielkich manewrów. Ułożono mianowicie, że 4 bataliony piechoty liniowej umieszczone zostaną w nowych barakach, które gmina obok rogatki stryjskiej buduje; 2 bataliony w barakach drewnianych na cydadeli, 3 w byłym młynie parowym Domsa przy ulicy Młynarskiej, reszta batalionów piechoty pomieści się pod namiotami. Jedna dywizya bateryj artylerzyckich stać będzie na przedmieściu Bogdanówce, druga zaś we wsi Signiówka. Pułk ułanów nr. 8 zajmie okoliczne wsie, a tylko sztab wojskowy i dywizyjny stać będzie we Lwowie; 4 bataliony obrony krajowej zajmą baraki Menkesa przy ulicy Snopkowskiej. Dla zakwaterowania dalszych 12 batalionów i jednego pułku ułanów obrony krajowej, okazał się brak miejsc odpowiednich i toczą się w tym względzie pertraktacye.

Urząd kwaterunkowy magistracki poszukuje pomieszkań dla oficerów i stajen dla koni oficerskich, a mianowicie o ile możności w pobliżu baraków, t. j. na Chorążczyźnie, przy ulicy Zyblikiewicza, Stryjskiej, w okolicy parku Stryjskiego i na Wulce panieńskiej. Potrzebne są też mieszkania oficerskie i stajnie dla koni w pobliżu cytadeli, w ulicy Zamarstynowskiej, Korytnej i Żółkiewskiej.

Za kompletnie urządzony pokój oficerski z pościelą płaci urząd kwaterunkowy miejski po 1 zł. 5 ct., za konia zaś po 10 ct. na dobę.

Ktokolwiek ma do dyspozycyi urządzony pokój, lub niezajętą stajnię i chęć oddania takowych na kwaterunki pod powyższemi warunkami, zachce to oznajmić urzędowi kwaterunkowemu w ratuszu.

— **Konkurs**. Prezydyum krajowe Karyntyi rozpisuje konkurs na posadę inżyniera, względnie adjunkta budownictwa. Podania wnosić należy do 20 b. m. do prezydyum krajowego w Celowcu.

— **Hojny dar**. Obywatel i właściciel dóbr ziemskich, nie chcący być wymienionym, złożył wczoraj do rąk p. Słęka, dyrektora Kasy Oszczędności w Krakowie, książeczkę Kasy Oszczędności m. Krakowa do nru 133.778 na 5000 zł. w. a. (pięć tysięcy) opiewającą, przeznaczając tę kwotę na restauracyę katedry na Wawelu.

— **Wycieczka**. Stowarzyszenie „Gwiazda“ urządza w przyszłą niedzielę wycieczkę do lasku Sobieskiego (Lonszanówka), połączoną z koncertem muzyki wojskowej i tańcami.

— **Z Uniwersytetu**. P. Jan Bartłomiej Ostoja Starzewski, rodem z Krakowa, konceptowy praktykant skarbowy w Tarnowie, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

— **Z krajowych zdrojowisk**. Do Krynicy przybyło do 18 lipca 1484 rodzin, składających się z 2404 osób; do Truskawca przybyło do 16 lipca 716 osób; w Iwoniczu do 26 lipca bawiło 659 rodzin (1431 osób). Między innemi bawią tam: ks. Jan Kaczorowski, Witold Postruski, hr. Baworowski Włodzimierz, Ostaszewska-Barańska Marya, hr. Pruszyńska, hr. Tomasz Dzieduszycki, hr. Jezierska Wanda, Chłapowska Marya, Wacławowa Szymanowska i w. i.

— **Ślub**. W Krośnie odbył się w ubiegłym tygodniu ślub panny Maryi Gruszeckiej, córki Ignacego i Zofii z Siarczyńskich z p. Edwardem Doręgowskim, artystą-malarzem.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Karol Dögler, dyetaryusz kolei państwowej, przeżywszy lat 52.

W Krościenku, dr. Stanisław Maszkowski, syn ś. p. Karola Maszkowskiego, profesora Politechniki we Lwowie, w 28 r. życia.

— **Grady**. Dnia 14 z. m. nawiedził silny grad 15 gmin w okolicy Przemyśla. Zarządzono badanie szkód, w celu odpisania podatków.

Dnia 15 z. m. ucierpiało skutkiem gradobicia kilka gmin powiatu husiatyńskiego (Czabarówka, Wasylkowce i Nizborg nowy).

Dnia 16 z. m. wybił grad w znacznej części plony w gminach powiatu jaworowskiego: Wola gnojnicka, Rehberg, Sarny, Morańce, Przedborze i Kochanówka.

— **Wylew**. Kilkudniowe deszcze spowodowały wylew górskich rzek: Łomnicy i Czeczwy w powiecie dolińskim, wyrządzając szkody w gminach: Perehińsko, Duba, Olchówka, Reszniate, Broszniów, Rożniatów, Swaryczów i Strutyn wyżny. W niektórych z tych miejscowości mosty i drogi zostały zerwane, a chaty zalane wodą.

— **Z Truskawca** nam donoszą: Bawiąc tu nie dla celów leczniczych, ale dla poznania tej uroczej miejscowości, znalazłem w niej wszelkie warunki doskonale urządzonej stacyi klimatycznej. Przedewszystkiem Truskawiec jest tak blisko Lwowa, że wygodnie w ciągu jednego dnia można tam być przez dziesięć godzin i wrócić tegoż dnia do Lwowa. Jest to więc doskonały punkt do wycieczek świątecznych i wcale niekosztownych. Pod względem leczniczym zaznaczyć wypada, że Truskawiec jest tak zbawienny w przypadłościach reumatycznych, artretycznych, otyłości i t. d., choćby bardzo zadawnionych, że istotnie, jak stwierdzają sami kuracyusze, widziano mnóstwo wypadków, że chorych przywożono i przynoszono na noszach do zakładu, a po sześciu tygodniach ci sami chorzy należeli do odleglejszych wycieczek pieszych. Mieszkania są bardzo wygodnie, a niektóre nawet z komfortem urządzone; życie w trzech miejscowych restauracyach bardzo zdrowe, o cenach możliwie niskich; opieka lekarska przy pomocy trzech miejscowych lekarzy zapewniona, a wiele uroku pobytowi tutaj nadaje sąsiedztwo miejscowości, bardzo nęcących do wycieczek, jak Borysław, Stebnik i inne odleglejsze, sięgające Węgier. W tej chwili lista gości wskazuje 940 osób, a widzimy w niej nazwiska rodzin ks. Sapiehów, hr. Działyńskich, hr. Dieduszyckich, hr. Drohojowskich, hr. Borkowskich, hr. Łosiów, Marynowskich, br. Kaprich, Jekelelesów, Kubalów, Gromanów, Ujejskich i wielu innych. Dzięki inicyatywie jednego ze współwłaścicieli Truskawca, księcia Leona Sapiehy, zaprowadzono tu zakład inhalacyjno-solankowy, radykalnie skuteczny na choroby gardła, krtani, nosa i płuc, według najnowszego i najwięcej wziętego systemu Wassmutha. Zakład ten w zupełności zastępuje tego rodzaju zakłady w Ems-Reichenhall. Poświęcenie nowego zakładu odbyło się w dniu 24 z. m., w sposób uroczysty.

(*Ako*).

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 2 sierpnia 1892. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 1go sierpnia do 12 w południe dnia 2 sierpnia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny, co do siły słaby (1—2), niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (86 proc. wilgot. względ.); opad, deszcz, wysokość opadu 8,4 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +17,5°C., najwyższa +23,0°C. wczoraj popołudniu, najniższa +15,0°C. w nocy.

Przez całą ubiegłą dobę padał chwilami deszcz

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm znajdowała się w połud. Sczwecyi; zwyżka 770 do 765 mm. w północnej Hiszpanii; zniżka drugorzędna utworzyła się we Włoszech.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 757 mm.

Prognoza na dobę 3 sierpnia 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (3), średnia temperatura doby obniży się do +16°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgot. powietrza pozostanie około 80 proc.; opad, deszcz chwilowy.

— **Lekarki rządowe**. Rząd krajowy w Bośnii rozpisał konkurs na posady lekarek rządowych w Bośnii i w Hercegowinie. Stała płaca roczna wynosi 1000 zł., dodatek aktywalny 400 zł., kwaterowe 200—300 zł. Kandydatki, prócz dyplomu doktorskiego, muszą posiadać jeden z języków słowiańskich, a nadto nauczyć się w ciągu pierwszego roku języka bośniackiego. Pierwszeństwo mają kandydatki z Austro-Węgier, następnie zaś z Niemiec, ze Szwajcaryi, z Holandyi i z Norwegii. Podania do d. 1 października b. r. wnosić należy do wspólnego Ministerstwa skarbu („dla spraw Bośnii i Hercegowiny“).

— **Wyścig na daleką metę**. Kilkunastu oficerów armii austryackiej i niemieckiej ma w dniu 1 października r. b. przebyć na swych koniach przestrzeń pomiędzy Wiedniem i Berlinem lub odwrotnie. Koń, który przebieży ten dystans w najkrótszym czasie, otrzyma 20.000 marek, drugi koń 10.000 m., trzeci, czwarty, piąty, szósty i siódmy po 6.000, 4.500, 3.500, 2.500, 1.500 m. i dalej w tymże stosunku, tak, iż nawet dziesiąty koń otrzyma nagrodę. Oprócz tych nagród, otrzyma jeszcze pewną kwotę koń, który po przebyciu drogi znajdować się będzie w najlepszym stanie. Jeźdźcy mogą obierać drogę dowolnie. Punktem wyruszenia dla jeźdźców z Wiednia i zarazem metą dla jeźdźców z Berlina, będzie zachodnia strona Florisdorfu, gdzie się krzyżuje kolej z drogą idącą z Korneuburga do Wiednia. Trwanie jazdy obliczone będzie wedle czasu środkowoeuropejskiego. Do komitetu wiedeńskiego wchodzą: major Koloszwary, porucznik br. Baumgarten, porucznik hr. Kalnoky, baron Bothmer, *attaché* wojskowy przy poselstwie niemieckiem i kilku innych; do berlińskiego komitetu wchodzą: generał-porucznik von Krosigk, hr. Szecheny, sekretarz ambasady austro-węgierskiej, hr. Bismarck, major Schmidt-Paoli, rotmistrz Köller, rotmistrz Kęszycki i ks. Ernest Günther szleswicko-holsztyński.

— **Lody cukiernicze**. Pasteur ostrzega mieszkańców Paryża przed używaniem cukierniczych lodów. W liście, wystosowanym do

chemika Riche'a, stwierdza Pasteur, że lód, jakiego się do przyrządzania lodów cukierniczych używa, pochodzi zawsze nie z wody zdatnej do picia, ale z wody rzecznej, zanieczyszczonej i zdrowiu szkodliwej. Zarówno nieszkodliwe, jak i chorobotwórcze mikroby prawie wszystkie wytrzymują bardzo niski stan temperatury i dlatego zupełnie w takiej samej ilości znajdują się w lodzie, jak i w nieczystej wodzie. Naturalnie, orzeczenie Pasteura wywołało wśród paryskich cukierników prawdziwy popłoch.

— **Pływający szpital dla cholerycznych**. Korespondent *Nowoje Wremia* tak opisuje szpital pływający dla cholerycznych w Niżnym Nowgorodzie: Jest to olbrzymia barka, służąca do przewożenia nafty, ale odrestaurowana zupełnie na nowo. Długość jej wynosi 144, a szerokość 16 arszynów. Barka osadzona jest w wodzie dość głęboko. Na górze, gdzie oglądają chorych, jest kryty pokład, mieszczący z łatwością 60 łóżek; pod nim ogromna sala, 5 arszynów wysoka, 13 arszynów szeroka, a 18 sążni długa. Posiada ona 80 okien i 190 łóżek, a liczba ta, w razie potrzeby może być zdwojoną. Na łóżkach zamiast materaców leżą tanie słomiane maty, miękkie i łatwe do spalenia, oraz poduszki z siana i trawy morskiej. Oprócz tego na barce znajduje się wielka kuchnia, kamera dezinfekcyjna, gdzie oczyszczają się ekskrementa chorych przed wrzuceniem ich do wody. Dalej idzie pomieszczenie dla personalu, apteki, skład i dwie wanny dla chorych. Urządzenie tego pływającego szpitala kosztuje 16.000 rubli. Personal składa się z doktora głównego, p. Roksańskiego, pryw. docenta Uniwersytetu kazańskiego, 3 innych lekarzy, 17 Sióstr Miłosierdzia, 12 felczerów i 24 ludzi do obsługi sanitarnej. Barka znajduje się o 5 wiorst za miastem, stoi na kotwicy około piaszczystej i pustej wyspy, w pobliżu tej miejscowości wybrzeża, gdzie zaprojektowano cmentarz dla cholerycznych. Chorych do pływającego szpitala dowozi rządowy statek policyi rzecznej.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Losy z r. 1860. Wczoraj wyciągnięto następujące serye losów z roku 1860: 25, 529, 597, 687, 896, 1058, 1132, 1143, 1144, 1371, 1434, 1512, 1583, 1784, 1785, 1888, 1908, 1993, 2031, 2096, 2192, 2233, 2542, 2566, 2576, 2633, 2649, 2676, 2792, 3201. 3219, 3524, 3769, 3814, 3938, 3970, 4142, 4328, 4421, 4691, 4823, 4910, 5124, 5443, 5601, 5620, 5820, 5898, 6080, 6256, 6437, 6556, 6577, 6721, 6775, 6941, 6984, 7003, 7087, 7240, 7251, 7260, 7343, 7481, 7561, 7858, 7863, 8975, 8027, 8096, 8150, 8322, 8382, 8415, 8743, 8920, 8983, 9158, 9161, 9179, 9252, 9733. 9764, 9904, 9976, 10274, 10643, 10734, 10845, 10903, 11115, 11126, 11222, 11738, 11975, 12156, 12368, 12619, 12808, 12962, 13342, 13498, 13503, 13596, 13697, 13785, 13893, 14266, 14535, 14805, 14892, 15065, 15180, 15276, 15289, 15299, 15470, 15517, 15685, 15952, 15993, 16121, 36191, 16300, 16337, 16443, 16610, 16776, 16925, 16937, 17087, 17234, 17467, 17879, 17890, 17906, 17908, 18022, 18077. 18310, 18380, 18414. 18561, 18594, 18657, 18666, 18804, 18829, 18872, 18943, 19031, 19055, 19088: 19097, 19113, 19380, 19418, 19578, 19824.

Wypoczynek niedzielny na kolejach żelaznych w Prusach. Ponieważ zaprowadzone od pewnego czasu na drobniejszych pruskich liniach kolejowych, wstrzymanie ruchu pociągów towarowych w niedzielę, nie spowodowało żadnych trudności praktycznych, przeto obecnie, jak donoszą półurzędownie, ma być ten wypoczynek niedzielny zaprowadzony na wszystkich liniach kolei państwowych pruskich, a przynajmniej ruch towarowy w niedziele i święta znacznie ograniczony.

Zbiory. Tegoroczne zbiory we Francyi wypadły nadzwyczaj świetnie. Pszenica pod względem jakości wyborowa; zbiory jej obliczają na 98 do 105 milionów hektolitrów, podczas gdy w roku zeszłym wynosiły tylko 82 milionów.

Rezultat zbiorów tegorocznych w Bułgaryi świetny; zbiory pszenicy o połowę większe, niż w roku zeszłym; obliczają je na 15 milionów centnarów metrycznych.

Targ zbożowy.

Lwów, 2 sierpnia: pszenica 8·25 do 8·60, żyto 7·50 do 7·75, jęczmień 6·— do 6·25, owies 6·60 do 7.20, rzepak nowy 9·50 do 10·—, groch 6·50 do 8·50, wyka —·— do —·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·80 do 6·—, chmiel nowy za 56 kilg. 65·— do 80·—, spirytus 14·— do 14·25. Nowy spirytus na zimowe miesiące 12·50 do 13·—.

Usposobienie słabe.

Kraków: pszenica biała 9·50 do 9·85, czerwona 9·15 do 9·60, żółta 9·— do 9·50, żyto 7·50 do 8·40, jęczmień browarny 6·50 do 6.75, pastewny 5·75 do 5·90, owies 7·— do 7·30, hreczka 8.— do 9·—, groch 8·— do 10·—, koniczyna czerwona —·— do —·—. biała —·— do —·—, rzepak stary 10·— do 10·50, wyka —·— do —·— zł.

Usposobienie spokojne.

Budapeszt: pszenica na jesień 7·98 do 8·—, **na** wiosnę 8·36 do 8·38, kukurudza na lipiec-sierpień 4·84 do 4·86, na sierpień-wrzesień 4·85 do 4·87, owies na czerwiec —.— do —·—, na jesień 5·52 do 5·54, rzepak na wrzesień-paźdz. 10·85 do 10·95. Spirytus kontyng. bez podatku 17·— do 17·50.

Rzeszów: pszenica stara 8·08 do 8·90, nowa 8·— do 8·50. żyto stare 7·50 do 8·—, nowe 6·60 do 6·85, jęczmień nowy 5·60 do 6·50, owies stary 7·— do 7·50, nowy 5·60 do 5·70, groch 9·— do 11·—, rzepak nowy na jesień 10·— do 11·—, chmiel za 56 kil. —·— do —·—.

Spirytus 15·— do —·—.

Targ zbożowy zagraniczny.

Wrocław: pszenica 20·25 marek, żółta 20·10, żyto 16·60, owies 15·—, olej rzepakowy na lipiec 52·—, na wrzesień-październik 51·50, kukurudza 13·30. Spirytus 54·60 m.

Berlin: pszenica na lipiec-sierpień 170·75, wrzesień-październik 172·25, żyto loco 167, na lipiec 167·50, na lipiec-sierpień 167·—, wrzesień-październik 164·—, jęczmień — do —, owies na lipiec 150·50, wrzesień-październik 148·50, olej rzepakowy loco 49·60, na lipiec 49·40, wrzesień-paźdz. 49·40 Spirytus 10.000 litr procent Trallesa loco 35·60, lipiec-sierpień —·—.

Wiedeń, 2 sierpnia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego: 3331 sztuk opasowego, 427 z paszy i 770 sztuk chudego.

Razem 4528 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 549 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 196 sztuk chudych, z Bukowiny 546 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 401 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia, a z Galicyi o 166 sztuk mniej.

Popyt był spokojny. Ceny były niższe o 50 ct. niż w zeszłym tygodniu.

Nie sprzedano 96 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 54 zł. — ct. do 59 zł. — ct., za towar przedni po 60 zł. — ct. do 62 zł. — ct., wyjątkowo po — zł. — ct. do — zł. — ct., węgierskie woły opasowe po 55 zł. — ct. do 58 zł. — ct., za towar przedni 59 zł. — ct. do 62 zł. 50 ct., wyjątkowo po 63 zł. 50 ct. do — zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 55 zł. — ct. do 60 zł. — ct., za towar przedni po 61 zł. — ct. do 64 zł. — ct., wyjątkowo po 65 zł. — ct. do — zł. — ct.; krowy po 25 zł. — ct. do 34 zł. — ct.; stadniki po 22 zł. — ct. do 36 zł. — ct.; bawoły po 22 zł. — ct. do 30 zł. — ct., woły po 24 zł. — ct. do 36 zł. — ct. za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 27 zł. — ct. do 98 zł. — ct. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Dnia wczorajszego p. protomedyk krajowy, dr. Merunowicz, był w Szczakowej, oraz w Trzebini, i przekonał się osobiście, że rewizya sanitarna podróżnych i dezinfekcya ich pakunków odbywała się i odbywa się w sposób zupełnie celowi odpowiedni.

Zarazem przekonał się p. protomedyk, że rozgłaszane wiadomości o cholerze swojskiej w Szczakowej i Trzebini są zupełnie bezpodstawne. Wiadomości te redukują się do tego faktu, że palacz maszynowy w Szczakowej, po zjedzeniu nadmiernej ilości ziemniaków z kwaśnem mlekiem, zachorował 30-go z. m., lecz w dniu wczorajszym już był zupełnie zdrów. W Trzebini zaś zachorowała dnia 25-go lipca jedna izraelitka wśród objawów kataru żołądka i kiszek, lecz zaraz nazajutrz wyzdrowiała. Także umarło tam w ciągu lipca dwoje dzieci: jedno trzytygodniowe, drugie jedenasto-tygodniowe, wśród objawów ostrego kataru żołądka i jelit, lecz przypadki tego rodzaju są w obecnej porze roku zjawiskiem bardzo częstem. Zarówno w Szczakowej, jak i Trzebini stan zdrowia ludności jest obecnie zupełnie pomyślny.

Księżna Gizela Bawarska wyjechała w niedzielę rano z dwoma synami i dwiema córkami do Salcburga. Książę Leopold udał się tam wczoraj w nocy, aby wspólnie z rodziną udać się do Ischl na kilkotygodniowy pobyt.

P. Minister sprawiedliwości hr. Schönborn wyjechał za urlopem do Böckstein pod Gasteinem.

Nordd. Allg. Ztg. dowiaduje się, iż hr. Wangenheim, dotychczasowy prowizoryczny kierownik konsulatu niemieckiego w Warszawie, został mianowany generalnym konsulem tamże.

Schles. Ztg. podaje tekst petycyi opatrzonej 126.000 podpisami, a wręczonej wrocławskiemu księciu-biskupowi Koppowi w sprawie nauki języka polskiego i wykładu religii po polsku na Górnym Szląsku. Z powodu tej petycyi pisze *Germania*: Petycya ta, która zawiera żądania najzupełniej uprawnione, zostanie zapewne przez księcia-biskupa przychylnie poparta, tak, że odniesie prawdopodobnie zamierzony skutek. *Gazeta Opolska* donosi, że deputowany sejmu pruskiego Szmula, oświadczył gotowość wejścia do deputacyi, któraby przedstawiła ministrowi Bossemu stan szkolnictwa górnoszląskiego w duchu przychylnym polskiej petycyi.

Z Berlina donoszą, że na pokrycie niedoboru rachunkowego zaciągnięta będzie pożyczka 40 milionów marek.

Według wychodzącego w Baku dziennika miejscowego *Kaspi*, panuje tam na razie zupełny zastój interesów. Dnia 13 lipca notaryusze miejscowi zaprotestowali 150 weksli; przewidywać należy szereg bankructw. Na giełdzie w Baku od d. 9 czerwca nie zawarto ani jednego interesu naftowego.

Komisya zbożowa odbędzie obrady nad zniesieniem zakazu wywozu żyta dopiero po powrocie ministra Wittego, a więc około d. 13 sierpnia.

Dzienniki petersburskie występują bardzo ostro przeciw Niemcom z powodu ich zachowania się w sprawie bułgarskiej. Twierdzą one, że obecne gospodarstwo w Bułgaryi byłoby niemożliwe, gdyby Niemcy mu nie sprzyjały.

Z okolic, dotkniętych cholerą, dochodzą przerażające wieści. Panuje tam istna panika. Ludność gromadnie opuszcza swe siedziby. Z samego tylko Tyflisu umknęło w ciągu kilku dni ostatnich 35.000 osób. Głoszą też o wybuchu cholery w Moskwie.

Dzienniki serbskie podają ogłoszenie 53 poważanych wyborców radykałów, przeważnie naczelników gmin, w którem oświadczają, że występują ze stronnictwa radykalnego (ministeryalnego). Piszą oni: „Przez długie lata okpiwano nas kłamliwemi przyrzeczeniami, a zamiast obiecanego zniżenia panuje najniezność niejszy ucisk fiskalny; budżet urósł w dwójnasób, niedobór się wzmaga, w trzech latach zaciągnięto 100 milionów franków nowych długów. Wzywamy wszystkich naszych przyjaciół, aby przewódcom radykałów w niczem nie wierzyli i od takiego stronnictwa się odwrócili."

Belgradzki *Dniewni List* zamieszcza artykuł, inspirowany przez sfery rządowe, z zawiadomieniem, iż w tych dniach nastąpi podpisanie traktatu handlowego z Austro-Węgrami. Warunki tego traktatu mają być korzystniejsze od poprzednich.

Król Leopold przybył wczoraj z Ostendy do Brukseli i odbył dłuższe konferencye z prezydentem ministrów Beernaertem, oraz z sekretarzami stanu dla spraw wewnętrznych i zagranicznych państwa Kongo, pp. Van Eetvelde i Degrelle-Rogier. Przedmiotem konferencyi były sprawy państwa Kongo. Król odjechał następnie z powrotem do Ostendy.

Prasa francuska ciągle rozbiera kwestyę prezydentury republiki. Pisma radykalne, jak *Lanterne*, żądają, aby prezydenta zamiast na 7, tylko na 5 lat wybierano, i aby ustępujący nie mógł być na nowo wybrany.

Standard donosi, że ślub księżniczki Maryi Edynburskiej z ks. Ferdynandem rumuńskim odbędzie się już w sierpniu.

Gladstone z powodu lekkiego przeziębienia się nie opuszcza łóżka.

Biuro Reutera donosi z Fezu, że sułtan zarządził niezwykłe przygotowania na przyjęcie przybywającego tam we wrześniu posła francuskiego. Mieszkańcy pięćdziesięciu domów zostali zmuszeni do ustąpienia ze swoich mieszkań, w których urządzone mają być apartamenta dla francuskiego reprezentanta i jego towarzyszy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 sierpnia. Najj. Pan nadał Ministrowi hr. Kuenburgowi godność tajnego radcy.

Wiedeń, 2 sierpnia. *Wiener Zeitung* donosi: Deputowany do Rady państwa Russ otrzymał krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa.

Najj. Pan zezwolił, aby przeniesionemu w stan spoczynku dyrektorowi galeryi obrazów Najw. Domu, Engerthowi, zostało wypowiedziane Najw. uznanie.

Dyrektorem został mianowany zastępca dyrektora Schaeffer.

Wiedeń, 2 sierpnia. Profesor Lucyan Tatomir został mianowany dyrektorem męskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie.

Wiedeń, 2 sierpnia. Z polecenia P. Ministra spraw wewnętrznych kolej Północna zarządziła, że aż do dalszego rozporządzenia, wagony z Rossyi na tor austryacki przechodzić nie mogą.

Wiedeń, dnia 2 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Generalna dyrekcya kolei państwowych zajmuje się reformą taryf osobowych. Mianowicie taryfa lokalna ma być podwyższona, zaś taryfa dla większych odległości stosunkowo zniżona. Jako zasadę przyjęto, że im większa odległość, tem tańsza ma być taryfa.

Wiedeń, dnia 2 sierpnia. (*Tel. pryw.*) *Fremdenblatt* ogłasza następujący komunikat: Ambasador hr. Revertera powróci ząd niedługo do Rzymu. Doniesienia o jego ustąpieniu są nieprawdziwe; nie ma zgoła przyczyny go oddalać, a szukać jakiego następcy, który w Watykanie znalazłby to samo dla Austro-Węgier mniej przyjazne usposobienie, te same trudności, z jakiemi hr. Revertera w ostatnich czasach miał do walczenia.

Wiedeń, dnia 2 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Traktat z Serbią zostanie zapewne dzisiaj podpisany.

Berlin, 2 sierpnia. Prof. Virchow został obrany rektorem tut. Uniwersytetu.

Wrocław, 2 sierpnia. *Breslauer Ztg.* zbija doniesienia o pojawieniu się cholery w Sosnowicach.

St. Etinne, 2 sierpnia. Na przestrzeni między Cette a St. Etienne wykradziono z plombowanego wagonu 38 kilogramów dynamitu.

Osborne, 2 sierpnia. Cesarz Wilhelm przybył tu, powitany najserdeczniej przez królowę. Na zamku odbył się obiad.

Petersburg, 2 sierpnia. Według *Prawit. Wiestnika*, wybuchła w ostatnich dniach lipca cholera w gubernii tobolskiej.

Ateny, 2 sierpnia. W Izbie deputowanych zażądał prezydent ministrów upoważnienia do zaciągnięcia pożyczki, najwyżej na 8 prct., celem ograniczenia przymusowego kursu w obiegu pieniężnym.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń 1go sierpnia 1892 godzina 10, minut 30. Akcye kredytowe 312·25 Akcye kolei państwowej 305·—, Akcye tytoniowe 180·—, Anglo-austryackie 152·—, Unionbank 243·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 97·75, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½ prc. listy zastawne banku krajowego 98·50, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·— za 100 marek 58·55, Usposobienie silne.

Wiedeń, 2go sierpnia 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcye kredytowe 311·75, Alp Tow. górnicze 66·40, Węgierskie akcye kredytowe 358·50, Akcye anglo-austryackie 152·—, Akcye banku Union 243·—, Akcye kolei Karola Ludwika 214·50, Akcye kolei Północnej 281·50, Akcye kolei Południowej 99·—, Losy tureckie 41·30, Akcye kolei państwowej 305·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·—, Wiedeńskie losy komunalne 159·—, Akcye tytoniowe 180·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·—, Akcye kolei Elbetal 234·—, Akcye banku dla krajów koronnych 220·30, 4-prc. węgierska renta złota 110·50. Akcye banku związkowego 114·05 Rubel papierowy 1·20·25, Węgierska renta papierowa 100·50. Usposobienie utrwalone.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa

dnia 2 sierpnia 1892

Hotel Zorza.

PP. B. Pruszyński z Wołynia, Z. Janicka, z Bezezwoicy, W. Frank ze Semerówki, Z. Obertyński z Cieląża, L. Stillmann z Mad, F. Scacighino z Przewoźca,

Hotel Centralny.

PP. F. Faliszewski ze Sanoka J. Kosiński z Tarnopola, A. Szewczyk z Żywca, M. Schenirer i J. Siebenschein z Wiednia, E. Berger ze Sambora, Dr. Liebechower z Podhajec, J. Kański z Medowe Dr. Brandeis z Wiednia, L. Czaykowski z Bełza Z· Jarosławski i J. Gross z Wiednia, J. Malec z Rzeszowa.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	**6·46**	**9·32**	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	**7·21**	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	**6·55**	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	**1·41**	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	**1·41**	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Do Krakowa	**10·41**	3·07	**5·26**	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	**7·56**	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	**7·36**

Uwaga: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w połuduie, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 2 sierpnia 1892.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	—	216	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	242	—	245	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	330	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	212	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101	—	101	70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. $4^{1}/_{2}$pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. $4^{1}/_{2}$pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	70	97	40
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w $41^{1}/_{2}$ lat	95	10	95	80
$4^{1}/_{2}$ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) $2^{1}/_{2}$ pr. w.a.	52	—	55	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	60	105	30
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	—	94	70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101	—	101	70
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. $4^{1}/_{2}$ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ 4 „ „	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	75	24	75
„ „ Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	60	-	—
Rubel rossyjski srebrny	1	22	1	32
„ „ papierowy	1	18.—	1	20.—
00 marek niemieckich	58	30	58	.90

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 lipca 1892.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.70	95.90
luty-sierpień	95.80	96.—
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	95.40	95.60
kwiecień-październik	95.40	95.60
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.25	141.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	—.—	—.—
„ „ 1864 po 100 złr.	182.50	183.25
„ „ 1864 po 50 złr.	182.50	183.25
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	152 —	152.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	113.75	113.95
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.70	100.90
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.75	105.50
Galicyi	104.80	105.40
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.	95.—
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	151.75	152.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	311.—	311.50
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	633.—	638 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	329.50	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	216.—	217.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	995.—	997.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92.25	92.50
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	339.—	341. —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2815 —	2825.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.50	214.75
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.75	244 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	304.—	304 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	97 80	98.30
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.50	200. —
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^{1}/_{2}$ pr. w złocie w 50 l.	100.25	101.25
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.75	112.25
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.50	102.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po $4^{1}/_{2}$ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	99.95
Banku krajowego $4^{1}/_{2}$ pr. wa. los. w $51^{1}/_{2}$ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.40
Banku aust. węg. $4^{1}/_{2}$ pr.	101.50	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101. —	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po $5^{1}/_{2}$ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.—	99.80
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.—	99.75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^{1}/_{2}$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.50
z r. 1884	93.20	94.20
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102 50	103 —
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	191.50	192.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.—	23.60
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	22 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	56 50
Iffiego po 40 zł. m. k.	56 25	57.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.45	17 85
„ „ węg. „ po 5 zł.	11.70	12.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.75	24.75
Salma po 40 zł. m. k.	61.—	62 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	134.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.75	64 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	36.75	37.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	59.—	64 —
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119.50	119.90
Paryż za 100 fr.	47.52.5	47,57 5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67.—	5.69.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.—	9.51.5
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 3692 (4440 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia 9 rat po 12 zł. zpn., na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie odbędziej się dnia 1 września 1892 i dnia 20 października 1892 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż a II. ciała tabularnego wykazem hip. l. 1086 księgi gruntowej gminy Grzymałów objętego Mojżesza Rozenzweiga własnego; b. ciała tabularnego wykazem hipotecznym l 1452 tejże gminy objętego Wasyla Żółkowskiego, syna Danyły i Zofii Żółkowskiej wspólnie własnego, c. ciała tabularnego wykazem hipotecznym l. 1453 tej samej gminy objętego Maryi Zagrodnej własnego, d. II. ciała tabularnego wykazem hipotecznym l. 898 tejże gminy objętego, Wasyla Żółkowskiego syna Danyły i Zofii Żółkowskiej własnego, c. ciała tabularnego wykazem hipotecznym l. 1613 tej samej gminy objętego Katarzyny Bursztyńskiej własnego.

Cenę wywołania stanowi dla realności ad a cena szacunkowa 385 zł., dla realności ad b. cena szacunkowa 91 zł. dla realności ad c. cena szacunkowa 130 zł. dla realności ad d. cena szacunkowa 160 zł. dla realności ad e. cena szacunkowa 110 zł.

Wadyum stanowi 10 prc. ceny szacunkowej.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator Gabryel Fajka z Grzymałowa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 24 czerwca 1892.

L. 1648 (3667 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 27 zł. 92 ct. a. w. zpn odbędzie się dnia 1 września i dnia 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę połowa realności pod l. 41 w Wieprzu położonej dłużnika Józefa Pytla w Wieprzu własnej.

Cena wywołania 1647 zł $1^{1}/_{2}$ ct.

Wadyum 165 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Andrychów, dnia 20 marca 1892.

L. 8892 (4152 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia na leżącej się Israelowi Schächner od spadkobierców Pańka Tabaczuka sumy 17 zł. a. w. zpn. rozpisaną została przymusowa sprzedaż publiczna realności pod nr. 92 w Przedmieściu położonej, wykazem hipotecznym 120 księgi gruntowej gminy Przedmieście objetej według poz. 1 karty B. tego wykazu własność dłużnika Pańka Tabaczuk stanowiącej.

Do uskutecznienia tej sprzedaży wyznaczone zostały dwa termina, pierwszy na dzień 2 września 1892 drugi na 30 września 1892 zawsze w sądzie o godzinie 10 przed południem.

Na ostatnim z tych terminów, jeżeli wartość szacunkowa realność przedmiotem licytacyi będącej, nie będzie mogła być uzyskaną sprzedaną zostanie ta realność najwyższą cenę podającemu także poniżej wartości szacunkowej.

Wartość szacunkowa stanowiąca zarazem cenę wywołania wynosi kwotę 153 złr.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi 15 zł. 30 ct. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego, to jest po dniu 16 stycznia 1892 prawo zastawu na realność przedmiotem licytacyi będącą nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała o rozpisaniu licytacyi albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana dla jakiejkolwiek przyczyny wcale lub w należytym czasie nie została doręczoną zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym tudzież do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata dr. Hubricha w Buczaczu.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 26 czerwca 1892.

L. 7000 (4182 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Israela Schulema 2 im. Majera do Stanisława Pytlika i spól. w kwocie 30 zł. $34^{1}/_{2}$ ct. a. w. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 2 września 1892 i 11 października 1892 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności pod lwh 74 w Myślachowicach położonej Stanisława Pytlika i spól. własnej.

Cena wywołania 619 zł. 20 ct.

Wadyum 62 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Kepplera z substytucyą adw. dra Gaszyńskiego z Chrzanowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 17 czerwca 1892.

L. 19831 (4448 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w resztującej kwocie 1500 zł. aw. zpn. dozwoloną została przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 86 księgi grunt gminy Pukienicze objętej dłużnika Alojzego Sliwińskiego, a właściwie oświadczonych spadkobierców tegoż Julii. Aleksandra, Maryi, Stanisława i Feliksy Sliwińskich własnej.

Licytacya odbędzie sia w tut. sąd. budynku dnia 1 września 1892 i 12 października każdym razem o godzinie 10 przed południem, a sprzedaż nastąpi na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 3493 zł., na drugim zaś i niżej takowej.

Wadyum wynosi 350 zł. wa.

Protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby o tej sprzedaży zawiadomieni być nie mogli ustanowiono kuratorem adwokata dr. Baczyńskiego ze Stryja.

Stryj, 10 listopada 1892.

L. 16391 (4312 1—3)

W ck. sądzie del. miej. w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Alexandra Eisena w kwocie 10 zł. zpn. w dnia 13 września 1892 i 18 października 1892 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności w Czarnej wsi położonej l. wyk. hip. 88 objętej Franciszka Będkowskiego własnej.

Wadyum 300 zł.

Cena wywołania 3000 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Doboszyński zastępcą adw. dr. Olearski.

Kraków, 6 czerwca 1892.

Nr. 4826 von 1892.

(4536 1 3)

AVISO.

Von der Militär-Verwaltung werden nach kaufmännischer Usance beschafft:

DONIESIENIE.

Zarząd wojskowy ma zakupić sposobem kupieckim:

Abstellungs-Termin Termin dostawy		Für das Militär-Verpflegs-Magazin in — Dla wojsk. magazynu prowiantowego w						Für das Militär-Verpflegs Filialmagazin in Dla filii wojskowego magazynuprowiantowego w
		Krakau — Krakowie. Bastion IV oder Verpflegs-Baraken beim Bahnhof Podg. Płaszów. Bastion IV lub baraki obok dworca kolei Podgórza-Płaszowa		Tarnow — Tarnowie		Olmütz — Ołomuńcu		Bochnia — Bochni
		Roggen — żyto	Hafer — owies	Roggen — żyto	Hafer — owies	Roggen — żyto	Hafer — owies	Hafer — owies
		Meter-Centner — Cetnarów metrycznych						
Oktober — Październik	1892	1800	2200	700	900	800	1100	200
November — Listopad	1892	1800	2300	700	900	800	1300	300
Dezember — Grudzień	1892	1700	2300	700	800	800	1400	300
Jänner — Styczeń	1893	1700	2300	600	800	800	1400	300
Februar — Luty	1893	1700	2300	600	800	800	1300	300
März — Marzec	1893	1700	2360	600	800	700	1300	300
April — Kwiecień	1893	—	2300	—	800	—	1200	300
Zusammen — Razem		10400	16000	3900	5800	4700	9000	2000

1. Die bezüglichen, in Briefform deutlich abgefassten mit 50 kr. Stempelmarke versehenen Verkaufsanträge, welche an kein kürzeres als ein Impegno von 10 Tagen gebunden sein dürfen, sind bis längstens 12 August 1892 10 Uhr vormittags an die Intendanz des k. u. k. 1 Corps in Krakau, mit der Bezeichnung „Verkaufsantrag auf Roggen und Hafer" versehen, einzubringen.

Nachträglich, oder im telegraphischen Wege eilangende Verkaufsanträge, sowie solche, welche den gestellten Bedingungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

2. Die Verkaufsanträge können entweder auf das ganze Quantum oder auch nur auf kleinere Parthien der Bedarfsmengen bis 100 q herab gestellt werden, wobei sich aber die Militär-Verwaltung das Recht vorbehält, auch nur den einen, oder den anderen Artikel, oder nur Theilquantitäten der offerierten Mengen anzunehmen.

3. Der Intendanz unbekannte Unternehmer haben zu veranlassen, dass über ihre Solidität und Leistugsfähigkeit ein Zeugniss u. z. wenn sie protokollierte Firmen haben, von der Handels- und Gewerbe Kammer, sonst aber von der zuständigen k. k. politischen Bezirks-Behörde (in Städten mit eigenen Statuten vom Magistrate) bei der Intendanz des k. u. k. 1 Corps in Krakau rechtzeitig einlange.

Derartige Unternehmer haben weiters die Erfüllung der eingegangenen Verpflichtung durch den Erlag einer Caution in der Höhe von 10 Procent des nach den genehmigten Preisen entfallenden Wertes der erstandenen Lieferung zu versichern. Diese Caution hat der Verkäufer mit dem Schlussbriefe beizubringen.

Producenten, Gemeinden, sowie landwirthschaftliche Vereine sind hinsichtlich der Leistung, welche sie mit eigenen Erzeugnissen bewirken können, vom Erlage der Caution befreit.

4. Im Verkaufsantrage muss die Provenienz der offerierten Frucht unbedingt angegeben werden. Auf Früchte ausländischer Provenienz wird nur ausnahmweise reflectirt und wird für diesem Fall bestimmt, dass die Verkaufswerber die Provenienz gleichfalls anzuführen und mit dem Offerte zwei versiegelte Muster im Minimalgewichte von je 2 kg. beizubringen haben.

5. Die Abstellung der offerierten Artikel hat in die Depots der vorgenannten Verpflegs-Magazine nach Weisung derselben und für die Militär-Verwaltung spesenfrei zu erfolgen.

Im Verkaufsantrage ist auch anzugeben, ob die Ware mit Rücksicht auf den etwa bedungenen anderweitigen Abstellungsort (z. B. Bahn, Lagerhaus, Magazins der Verkäufers etc.) in Säcken oder alla rinfusa übergeben werden wird.

6. Wir dfür die Abstellung die Begünstigung des Militär-Tarifes im Rückvergütungswege in Anspruch genommen, so ist die Provenienz wo möglich nach den Bezugsorten zu spezificieren.

Es wird besonders aufmerksam gemacht, dass auf verschiedenen Bahnstrecken im allgemeinen Verhkehre, namentlich für Getreide in vollen Waggonladungen, Special-Tarife bestehen, welche noch billiger sind, als der Militär-Tarif.

7. Die Vorleihung ärarischer Säcke kann nur ausnahmsweise, wenn dies im Verkaufs Antrage bedungen erscheint und absolut nur gegen Entrichtung der Leihgebühr zugestanden werden.

8. Die Bezahlung erfolgt für die in den Monaten October und November 1892 abzustellenden Artikel sofort nach anstandloser Uebernahme; für die im Monate December 1892 einzuliefernden Quantitäten im Monate Jänner 1893 und für die im Jahre 1893 abzustellenden Mengen sofort nach anstandsloser Uebernahme

8. Von Seite der Verkäufer findet die Entrichtung der Verzehrungs-Steuer nicht statt. Die Stempelauslagen für die Quittungen aus dieser Lieferung zahlt das Aerar.

10. Der Roggen und der Hafer müssen mindestens die für die Verpflegung des k. u. k. Heeres vorgeschriebene (magazinsmässige) Qualität haben und es wird in dieser Beziehung dann rücksichtlich der näheren Bedingungen, welche den Kaufabschlüssen zur Grundlage zu dienen haben, auf das für die vorliegende Ausschreibung ämtlich ausgefertigte und bei der Intendanz des k. u. k. 1 Corps in Krakau, dann bei den Militär-Verpflegs-Magazinen in Krakau, Olmütz Tarnow und beim Verpflegs-Filialmagazine in Bochnia aufliegende Usancen-Heft vom 29 Juli 1892 zu Nr. 4826 hingewiesen.

Die Verkäufer müssen im Verkaufsantrage und im Schlussbriefe ausdrücklich erklären, dass ihnen das erwähnte Usancen-Heft seinem vollen Inhalte nach bekannt ist und dass dasselbe, soweit es nicht durch die vorstehenden Bestimmungen modificiert wird, in allen Punkten für die Abwicklung diesesGeschäftes beiderseits massgebend bleibt.

Beim Roggen werden auch Anbote auf Qualitäten entgegengenommen, welche das normierte Minimal-Qualitätsgewicht (69 kg per Hectoliter) überschreiten.

Für Roggen, welcher das bezeichnete Minimal-Qualitätsgewicht überschreitet, wird eine entsprechende Preisbonification gewährt. Diese Bonification richtet sich fallweise nach dem für das normierte Minimal-Qualitätsgewicht erlangten, beziehungsweise entfallenden Preisanbote und wird beim Roggen für jedes Kilogramm des Mehrgewichtes mit 0 80 Procent dieses Preisanbotes gewährt.

Als obere Grence für das Qualitätsgewicht wird beim Roggen in der Regel das Gewicht mit 74 Kilogramm per Hectoliter berechnet.

Es wird ausdrücklich bemerkt, dass jene Antragsteller, welche nicht schon im Schlussbriefe bestimmt angeben, in welchem Qualitätsgewichte sie die einzelnen Roggen-Leiferraten zur Abstellung bringen werden, grundsätzlich eine Bonification nicht zugestanden werden kann.

1. Dotyczące w formie listowej dokładnie ułożone, marką stemplową na 50 ct. zaopatrzone oferty cen sprzedaży, obowiązujące na krótszy termin niżej 10 dni, mają być oddane z napisem „podanie cen sprzedaży na żyto i owies" najpóźniej do dnia 12 sierpnia 1892 o godzinie 10 przed południem w biurze intendantury c. i k. 1 kopusu w Krakowie.

Podania cen sprzedaży nadeszłe za późno lub drogą telegraficzną, jako też takie, które warunkom wymaganym nie odpowiadają, nie będą uwzględnione.

2. Podania cen sprzedaży mogą opiewać albo na całą ilość, albo też na mniejsze partye ilości potrzebnej, aż do 100 cetnarów metrycznych, przyczem sobie zarząd wojskowy zastrzega prawo do zatwierdzenia także tylko jednego lub drugiego artykułu, lub też zatwierdzenia pewnej części z oferowanej ilości.

3. Intendanturze nieznani przedsiębiorcy mają się postarać o to, ażeby świadectwo ich rzetelności i możności dostawy, wystawione w razie jeżeli są protokołowaną firmą, przez dotyczącą Izbę handlowo-przemową, w każdym innym razie przez dotyczącą władzę polityczną (w miastach z własnym zarządem przez magistrat miasta), do intendantury c i k. 1 korpusu w Krakowie przed rozprawą przesłane zostało.

Tacy przedsiębiorcy mają zapewnić spełnienie swych zobowiązań złożeniem kaucyi w wysokości 10 procent wartości całej dostawy.

Tę kaucyę ma złożyć przedsiębiorca równocześnie przy spisaniu listu ugodowego (Schlussbref).

Producenci, gminy, jako też rolnicze towarzystwa są odnośnie do odstawy własnych produktów od kaucyi zwolnieni

4. W ofercie musi być bezwarunkowo podane pochodzenie oferowanego zboża.

Zboża pochodzące z zagranicy mogą być wyjątkowo przyjęte i w danym razie muszą przedsiębiorcy również wymienić pochodzenie tegoż i nadesłać wraz z ofertą dwie zapieczętowane próbki, ważące co najmniej po 2 klgr.

5. Dostawa artykułów przedmiotem oferty będących ma się odbyć w składach wyż wymienionych wojskowych magazynów prowiantowych według wskazówek tychże i bez wszelkich wydatków ze strony zarządu wojska.

W ofercie podać należy także. czyli towar względnie i na inne przeznaczone miejsca dostawy (np. stacya kolei, dom składowy sprzedawcy itd.) w workach lub na składach (alla rinfussa) oddanym być ma.

6. W razie posługiwania się przy dostawie na kolejach taryfą wojskową (w drodze wynagrodzenia zwrotnego), musi być miejsce pochodzenia o ile możności szczegółowo opisane.

Zwraca się szczególnie uwagę, że na rozmaitych szlakach kolejowych w ogólnym obrocie, mianowicie dla zboża w pełnych wagonach osobne istnieją taryfy, które jeszcze taniej opiewają aniżeli wojskowe taryfy.

7. Rządowe worki mogą być tylko wyjątkowo za opłaceniem należytości przepisanej za pożyczenie wydane.

8. Zapłata nastąpi: za artykuły mające być odstawione w miesiącach październiku i listopadzie br. natychmiast po należytem odstawieniu; za ilości mające być odstawionemi w miesiącu grudniu 1892, w miesiącu styczniu 1893, oraz za ilości mające być odstawione w r 1893 natychmiast po należytym odbiorze.

9. Od przedsiębiorców podatek konsumcyjny się nie opłaca.

Przepisane należytości stemplowe od kwitów tejże dostawy ponosić będzie zarząd wojskowy.

10. Żyto i owies musi pod względem jakości najmniej posiadać własności przepisane dla tychże artykułów i zwraca się uwagę odnośnie do tychże, jako też wszelkich bliższych warunków, mających służyć za podstawę do zawarcia układu sprzedaży na zeszyt warunków sprzedaży sposobem kupieckim (Usance-Heft) z dnia 29 lipca 1892 Nr. 4826, który dla dotyczącej rozprawy urzędownie wystawiony — w biurze intendantury c. i k. 1 korpusu w Krakowie, także i w magazynach zaopatrzenia wojska w Krakowie, Ołomuńcu, Tarnowie i w filialnym magazynie zaopatrzenia wojska w Bochni się znajduje i przez każdego przejrzanym być może.

Przedsiębiorcy muszą w podaniu cen sprzedaży i w liście ugodowym (Schlussbrief) wyraźnie oświadczyć, że wyż wymieniony zeszyt warunków sprzedaży (Usance-Hef) w całości znają i że tenże zeszyt o ile wyż podane bliższe określenia tegoż doniesienia treści warunków w tymże zeszycie zawartych nie znoszą, we wszystkich punktach dotyczących załatwienia ich interesu sprzedaży obustronnie obowiązywać ma.

Na żyto przyjmuje się oferty i na ilości przewyższające najmniejszą wagę jakościową (69 klgr. za 1 hektolitr).

Dla żyta, którego ciężar przepisany, minimalny ciężar (hektolitr 69 klgr.) przekracza, będzie przyznana odpowiednia bonifikacya.

Bonifikacya ta stosuje się odnośnie do przypadku wedle osiągniętej unormowanej minimalnej wagi sześciennej, względnie do oferty i wynosi przy życie za każdy kilogr. nadwyżki 80/100 prc. odnośnej ceny ofertowej.

Za granicę ciężaru żyta przyjmuje się w zasadzie ciężar 74 kilogramów na jeden hektoliter.

Wyraźnie się zaznacza, że owym oferentom, którzy zaraz w kontrakcie dokładnie nie podadzą, w jakiej wadze jakościowej pojedyncze dostawy żyta dostarczą, zasadniczo bonifikacya nie będzie mogła być przyznaną.

11. Vorgeschriebene Usancen-Hefte können bei den Militär-Verpflegs-Magazinen in Krakau, Tarnow und Olmütz gegen Erlag von 8 Kreuzern gekauft, beziehungsweise per Post bezogen werden.

12. Bei den erwähnten Verpflegs-Anstalten und beim Verpflegs-Filialmagazine in Bochnia können auch die erforderlichen Informationen eingeholt werden.

Von der Intendanz des k. u. k. 1 Corps.

Krakau, am 25 Juli 1892.

11. Przepisane zeszyty warunków (Usance-Heft) można nabyć w wojskowych magazynach prowiantowych w Krakowie, Tarnowie i Ołomuńcu za złożeniem 8 ct., względnie mogą być takowe także pocztą przesłane.

12. W wyż wymienionych magazynach wojskowych i przy c. i k. filialnym magazynie prowiantowym w Bochni mogą być również udzielone dotyczące informacye.

Z Intendantury c. i k. 1 korpusu.

Kraków, dnia 29 lipca 1892.

L. 2781 (4468 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Rudy Szmerlowskiej z Bukowska w kwocie 32 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 25 sierpnia 1892 i 27 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez przetarg połowy realności pod l. 39 w Bukowsku położonej dłużnika Józefa Niedzielskiego własnej wykazem 345 w Bukowsku objętej.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków przetargowych i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli Eugeniusz Kowalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bukowsko, 31 maja 1892.

L. 6599 (4315 3—3)

Na zaspokojenie sumy 40 zł. 90 ct. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej 1/8 części realności wyk. hip. 87 dla gminy Sianki objętej Semiona recte Demiona Tyciatnyka własnej na rzecz Leizora Krausa w dniach 31 sierpnia 1892 i 12 października 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 56 zł. 50 ct. aw. w drugim terminie i niżej ceny wywołania.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano Jana Jurkiewicza w Boryni.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Borynia, 20 kwietnia 1892.

L. 4799 (3456 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 30 sierpnia i 28 września 1892 zawsze o 10 godzinie rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusrwą publiczną sprzedaż połowy majętności objętej whl. 506 i całej majętności l. 511 gminy katastralnej Krystynopol dłużników Peisacha Reizera i Falika Austera własnych celem zaspokojenia pretensyi Izraela Silbera w ilości 4510 zł. wa.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mających majętności w ilości 800 zł. i 400 zł.

Wadyum kwota 80 zł. i 40 zł.

W pierwszym terminie nabyć można powyższe majętności tylko z ceną wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i reszta w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany dr. Fraenkel.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal, 12 maja 1892.

L. 6190 (4009 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie do Jana Kosowskiego w kwocie 48 zł. aw. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 30 sierpnia 1892 i 30 września 1892 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya 10/16 części realności pod lwh. 47 w Żarkach położonej Jana Kosowskiego własnych.

Cena wywołania 288 zł. 90 ct.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Gaszyński z substytucyą adw. dr. Kremera.

Chrzanów, dnia 14 czerwca 1892.

L. 3978 (4036 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 11 rat po 22 zł. 75 ct. resztującego kapitału 240 zł. 38 ct. zpn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi odbędzie się dnia 1 września 1892 i 20 października 1892 o godzinie 10 przedpołudniem w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Tomasza Pukasiewicza własnej w Mazurówce położonej, wyk. hip. l. 1046 księgi gruntowej dla gminy katastr. Mazurówka ad Grzymałów objętej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 900 zł.

Wadyum 90 zł.

Bliższe warunki, przejrzeć można w tut. sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 30 września 1887 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. Antoniego Krzyworączkę z Mazurówki

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 20 czerwca 1892.

L. 9364 (4519 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały ogółu wierzycieli krydataryusza Izydora Willnera odbędzie się w dniach 11 i 25 sierpnia 1892 o godzinie 11 z rana w zabudowaniu sądowem pod nr. 3 publiczna licytacya wszystkich, wykazem z dnia 25 stycznia 1892, objętych wierzytelności masy konkursowej Izydora Willnera w Tarnopolu, w nominalnej wartości 5191 zł. 77 ct. aw, a sprzedaż nastąpi przy pierwszym terminie tylko za lub wyżej nominalnej wartości, przy drugim terminie i niżej takowej za wypłatę gotówką.

Wadyum wynosi 300 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz sprzedać się mających wierzytelności mogą być w sądzie przejrzane.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 23 lipca 1892.

L. 5293 (3368 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Adolfa Reina przeciw masie spadkowej Esriela E. Mellera w sumie 2500 zł. aw. zpn., publicznie odbędzie dnia 1 września 1892 ewentualnie 15 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano, w tus. sali rozpraw przymusową licytacyę sum 6000 zł. i 1500 zł. razem 7500 zł. aw. zpn. tytułem kaucyj dzierżawnych na majętności Żniatyn wyk. hip. l. 571 poz. 6 i 7 karty C. na rzecz Esriela E. Mellera ciężących, wedle poz. 45 i 42 karty C. powyższą pretensyą wekslową obciążonych, z tem, że wierzytelności te ryczałtowo i bez ewikcyi na pierwszym terminie za cenę wywołania 7500 zł. wa. na drugim też poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedane będą, że jako wadyum kwota 750 zł. a. w. złożoną być ma, wyciągi hipoteczne i dalsze warunki licytacyjne u komisyi sądowej lub w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, wreszcie, że dla wierzycieli, którzyby po dniu 26 października 1891 rzeczowe prawa na rzeczonych sumach nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy dotyczące, z jakiejbądź przyczyny doręczone być nie mogły adwokat dr. Kulikowski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany zostaje, że więc ich rzeczą będzie tym kuratorom potrzebną informacyę udzielić, do obrony swych praw służące kroki poczynić i Sąd o tem zawiadomić.

We Lwowie, dnia 28 maja 1892.

L. 2180 (4565 2—3)

W sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Iwanowi Grochowi i Maryi Groch, o zapłatę 15 rat pożyczkowych po 7 zł. 50 ct. zpn., odbędzie się w tutejszym sądzie o godz. 10 rano dnia 3 sierpnia 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 września 1892 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod lk. 7 w Siołku położonej wyk. hip. l. 141 ks. grunt. gm. kat. Siołko objętej, dalej połowy realności wyk. hip. l. 488 gminy kat. Podhajce i całej realności wyk. hip l. 489 gm. kat. Podhajce objętych.

Cena szacunkowa oraz wywołania 200 zł. wa.

Wadyum 20 zł.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusąd registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator adw. dr. Roth w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 10 marca 1892.

L. 5229 (4493 3—3)

Brodzki c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Benjamina Sottlera w ilości 800 zł. przymusowy jawny przetarg należącej do spadkobierców dłużniczki Beili Małki Münster pretensyi w kwocie 450 rubli ciążącej w stanie biernym ciała hipotecznego pod l. wyk. 881 gminy katastralnej Brody na dnie 19 sierpnia 1892 i 19 września 1892 zawsze od godziny 10 przedpołudniem w gmachu sądowym.

Poręczne 22 zł. 50 ct.

W pierwszym terminie nabyć można pretensyę tą tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w drugim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny pretensyi tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 9 kwietnia 1892.

L. 5270 (4500 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 943 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Mechla Heinisza w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż wierzytelności dłużniczki Maryanny Gernè do Alfonsa de Richard z wyroku polubownego z 8 września 1888 w kwocie 12000 zł a. w. w dwóch terminach mianowicie w dniach 22 sierpnia 1892 i 28 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Warunki licytacyjne, wyrok polubowny i odnośne protokoła egzekucyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Henryk Szeib c. k. notaryusz w Peczeniżynie.

Cena wywołania 12000 zł.

Wadyum wynosi 600 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 19 czerwca 1892.

L. 5122 (4085 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w ilości 12 rat pożyczkowych po 37 zł. 76 ct. i reszty kapitału 425 zł. 59 ct. a. w. zpn rozpisaną została przymusowa licytacya realności pod l. kons. 5 wyk. hip. l. 294 ks. gr. gm. w Hrusiatyczach położonej Senia Wysoczańskiego własnej w terminach dnia 30 sierpnia 1892 i dnia 30 września 1892 każdym razem o 10 godzinie przed południem.

Cena wywołania wynosi 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wykaz hipoteczny i protokół opisania przeglądnąć można w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, 30 czerwca 1892.

L. 6373 (4260 3—3)

W dniach 31 sierpnia 1892 i 30 września 1892 każdym razem o g. 10 rano, odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya realności Abrahama Höniga własnej, pod lk. 327 w Tłumaczu położonej ciało tabularne stanowiącej wykazem hipot. l. 753 księgi gruntowej gminy katastralnej Tłumacz objętej, celem zaspokojenia sumy 600 zł. z pn. na rzecz Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.

Cena wywołania 1800 zł

Wadyum 10 prc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem Alfred Orski ck. notaryusz.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, 30 czerwca 1892.

L. 6157 (4181 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie do Ignacego i Wiktoryi Siemków w kwocie 50 zł. a. w. zpn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 30 sierpnia 1892 i 30 września 1892 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności pod lwh. 79 w Trzebionce położonej Ignacego i Wiktoryi Siemków własnej.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 9 czerwca 1892.

L. 6598 (4314 1—3)

Na zaspokojenie sumy 5 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 30 sierpnia 1892 i 12 października 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem licytacya 3/12 części realności w Jaworowie położonej wyk. hip. 121 objętej.

Cena wywołania 88 zł. 25 ct.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano Jana Jurkiewicza w Boryni.

Wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Borynia 20 kwietnia 1892.

L. 1036 (4551 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniach 26 sierpnia i 30 września 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana celem zaspokojenia wierzytelności firmy Chamrath & Luzatto w Wiedniu w ilości 205 zł. 42 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż 1/3 części realności pod lk. 46 w Białej położonej Filipiny Foksowej własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2480 zł. 81 ct. a. w. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 248 zł. 8 ct. a. w.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowionym jest adwokat tutejszy p. dr. Peterka.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 6 kwietnia 1892.

L. 6738 (4553 1—3)

W dniach 26 sierpnia i 30 września 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Karola Urbantke młodsz. w kwocie 1000 zł. wa. zpn. publiczna licytacya realności lk. 61, 2/8 części realności lwh. 259, 4/32 części realności lwh. 231, 2/6 części realności 262 i 2/24 części realności 263 w Wilkowicach położonych, mał. Wawrzyńca i Teresy Niklów własnych.

Cena wywołania stanowi kwota 1765 złr. a. w.

Wadyum 176 zł. 50 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tut. dr. Aronsohn.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 22 września 1891.

L. 3694 (4563 1—3)

W dniach 29 sierpnia i 26 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 8 w Chlebny położonej według wykazu hipotecznego l. 92 dłużnika Jana Luli własnej na zaspokojenie wierzytelności Chaskla Wallacha pto 35 zł. a. w. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 411 zł.

Zakład 42 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Jana Jugendfeina adwokata w Krośnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, dnia 1 czerwca 1892.

L. 3536 (4545 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomosci, że na zaspokojenie wierzytelności Kasy oszczędności w Tarnowie w sumie 300 zł. z należytościami dodatkami dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh 128 ks. gr. gm. Kębłów objętej Adama Rawa własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a mianowicie w dniu 18 sierpnia 1892 i w dniu 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkową 1727 zł. poniżej której w terminie pierwszym sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 170 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu powiatowego w Mielcu.

Mielec, dnia 4 lipca 1892.

L. 6289 (4469 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 231 zł. 62 ct. zpn. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości wyk. hip. 82 ks. gr- w Kamieniu objętej dłużniczki Oleny Tomczuk własnej w dwóch terminach, dnia 30 sierpnia 1892 i dnia 30 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wittlin w Kałuszu.

Wadyum wynosi 51 zł. 30 ct.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 5 marca 1892.

L. 4831 (4556 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należącej się c. k. uprzyw. gal. Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Abrahama Ampera w Złoczowie sumy 127 zł. 80 ct. w. a. zpn. przedsięwzięta zostanie przymusowa jawna sprzedaż w drodze licytacyi realności pod lk. 182 położonej objętej wyk. hip. l. 1 ks. gr. gm. miasta Złoczowa w dwóch terminach a to dnia 22 si rpnia 1992 i 26 września 1892 zawsze o godzinie 10 przed południem w tusądowem zabudowaniu.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności 4000 zł. przy udzieleniu pożyczki bankowej, zaś wadyum kwota 400 zł. wa.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim terminie zaś także niżej ceny wywołania jednak nie niżej 1|3 części z ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisania i ocenienia tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli którzyby po dniu 11 lutego 1892 do hipot ki weszli i tych którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyę doręczoną być niemogła ustanawia się kuratora p. dr. Mijakowskiego adwokata w Złoczowie.

Złoczów, dnia 9 lipca 1892.

L. 2481 (4569 1—3)

Tarnobrzeski c. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefy Rogalskiej w kwocie 99 zł. w. a. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 29 sierpnia i 11 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 46 w księdze grunt. gm. Dymitrów duży spadkobierców śp. Jana Panka i Izraela Spirna po połowie własna.

Cena wywołania 480 zł.

Wadyum 48 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 22 listopada 1891.

L. 5855 (4350 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 23 sierpnia 1892 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 września 1892 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 78 według wyk. hip. 116 ks. gr. gm. kat. Budyłów objętej, nieobjętej masy Dmytra Mikulaka własnej na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 9 rat po 6 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 525 zł.

Wadyum 52 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dr. Schaefera w Sniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn, 21 czerwca 1892.

L. 2775 (4423 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach podaje do publicznej wiadomości, iż celem za spokojenia należytości powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie w resztującej kwocie 63 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym ck. sądzie dnia 30 sierpnia i 27 września 1892 o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż licytacyjna realności lwh. 123 gm. kat. Kaszów objętej, deklarowanych spadkobierców śp. Franciszka Piśki własnej.

Cena wywołania 801 zł. 47 ct.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.|

Liszki, 16 lipca 1892.

L. 1763 (4429 1—3)

Ogłasza się, iż celem zaspokojenia sumy 200 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 59 w Przybysławicach Baltazara Szmulskiego własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 31 sierpnia i 28 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz Maczyszyn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Radłów, 24 lipca 1892.

Konkursa.

L. 2666 (4505 2—2)

Odnośnie do ogłoszenia zawartego w Nr. 173 „Gazety Lwowskiej“ oznajmia się, że konkurs na dwie nowo systemizowane posady zastępców prokuratora państwa z poborami VIII. klasy rangi w Tarnopolu i Przemyślu, ewentualnie na posady takie przy innej prokuratoryi państwa upływa dnia 31 sierpnia 1892.

Z ck. Nadprokuratoryi państwa

Lwów, dnia 27 lipca 1892.

L. 8016 (4530 2—3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady ck. weterynarza powiatowego w randze XI. klasy z poborami, względnie oprożnić się mogącej posady oglądacza zwierząt i produktów zwierzęcych rozpisuje się niniejszem konkurs do końca sierpnia 1892.

Kandydaci mają swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyjne, wymagane ustawą z dnia 21 marca 1873 Dz. up. Nr. 37, metrykę urodzenia, tudzież dowody znajomości języków krajowych, wnieść w powyższym terwinie do Prezydyum ck. Namiestnictwa, mianowicie kompetenci pozostający już w służbie rządowej w przepisanej drodze służbowej, inni zaś przez dotyczące ck. Starostwo a we Lwowie i Krakowie przez ck. Dyrekcye policyi.

Z Prezydyum ck. Namiestnictwa

Lwów, dnia 23 lipca 1892.

L. 1893 (4543 1—3)

Przy sądzie obwodowym w Wadowicach opróżnioną została posada dozorcy więźniów z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. i umundurowaniem.

Podania o tę posadę dla kandydatów wojskowych w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l. 98 dz. pp. zastrzeżoną wnieść należy włącznie do dnia 10 września 1892 do Prezydyum ck. sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydyum sądu obwodowego

Wadowice, 27 lipca 1892.

L. 1313 (4572 1—3)

Celem obsadzenia posady sekretarza przy urzędzie gminnym w Bieczu Zwierzchność gminna rozpisuje niniejszy konkurs.

Do uzyskania tejże posady są następujące wymogi.

Kandydaci chcący się ubiegać o powyższą posadę muszą się wykazać:

1. Świadectwem metryki chrztu, iż nie przekroczył 40 roku życia;

2. Swiadectwem moralności;

3. Swiadectwem, iż ukończył co najmniej 5 klasę gimnazyalną i włada językiem polskim i niemieckim tak w mowie jak i w piśmie;

4. Podania wnosić należy na ręce p. Burmistrza przez odnośną władzę w której kandydat w służbie pozostaje.

5. Kandydat obowiązany jest wykazać się dotychczasową praktyką;

6. Posada ta może być stabilizowaną po dwóch latach sumiennej i nienagannej służby;

7 Do posady tej przywiązana jest płaca w kwocie 400 zł. jednakże Rada miejska uchwaliła, że wrazie korzystnej pracy dla gminy płaca ta albo podwyższoną zostanie albo też sekretarzowi zamianowanemu inne emolumenta w nagrodę jego pracy przyznane zostaną.

Podania wnosić należy w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 sierpnia 1892.

Zwierzchność gminna

Biecz, dnia 29 lipca 1892.

Burmistrz Tuma

L. 5294 (4542 1—3)

Przy sądzie powiatowym w Brzesku opróżnioną została posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych z roczną płacą 600 zł. dodatkiem aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty do ksiąg gruntowych wnosić nalaży do 6 września 1892 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków, 29 lipca 1892.

L. 892 (4538 1—3)

Z początkiem roku szk. 1892/3 obsadzoną być ma nowo szystemizowana posada stałego sługi przy katedrze inżynieryi rolniczej w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Z posadą tą połączona jest płaca roczna 300 zł. i dodatek służbowy 75 zł. rocznie.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 D. pp. dla kwalifikowanych podoficerów ck. armii, winni udowodnić, że są obywatelami królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, niemniej wykazać, wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie i fizyczne uzdolnienie, tudzież, że posiadają dostateczną znajomość języka polskiego w mowie i piśmie. Obznajomieni z przyrządami mierniczemi i ślusarstwem mieć będą pierwszeństwo przed innymi.

Podania należy wnieść najdalej do 15 września 1892 do ck. Senatu akademickiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a jeżeli kompetent zostaje w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy. Tylko w braku podoficerów posiadających certyfikat i wymaganą kwalifikacyą uwzględnieni być mogą inni kandydaci.

Kraków, dnia 16 lipca 1892.

L. 629 (4537 1—3)

Z początkiem roku szkolnego 1892/3 obsadzoną być ma nowo systemizowana posada stałego sługi przy katedrze hodowli zwierząt w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Z posadą tą połączona jest płaca roczna 300 zł. i dodatek służbowy 75 zł. rocznie.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, l. 60 D. p. p. dla kwalifikowanych podoficerów c. k. armii, winni udowodnić, że są obywatelami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, niemniej wykazać wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie i fizyczne uzdolnienie, tudzież, że posiadają dostateczną znajomość języka polskiego w mowie i piśmie. Obznajomieni w preparowaniu szkieletów zwierzęcych mieć będą pierwszeństwo przed innymi.

Podania należy wnieść najdalej do dnia 15 września 1892 do c. k. Senatu akademickiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a jeżeli kompetent zostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy. Tylko w braku podoficerów posiadających certyfikat i wymaganą kwalifikacyę, uwzględnieni być mogą inni kandydaci.

Kraków dnia 16 lipca 1892.

Kuratele.

L. 66087 (4470 2—3)

Nykoła Hłynezuk syn Fedora Michalera uznany głupkowatym Mykieta Kot ustanowiony kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 19 czerwca 1892.

L. 4242 (4430 2—3)

Jan Dąbrowski z Laskowej dotychczas marnotrawny został za własnowolnego uznanym i kuratela zniesiona.

C. k. Sąd powiatowy.

Zator, 10 lipca 1892.

L. 3323 (4473 2—3)

Semko Małdryk gospodarz z Pogorzeliska został uznany marnotrawcą a kuratorem jego Iwan Lemiszka z Pogorzeliska.

C. k. Sąd powiatowy

Rawa, dnia 30 kwietnia 1892.

L. 3926 (4467 2—3)

Agnieszka z Babijczuków Komorowska z Poburzan uznaną została za głupkowatą.

Kuratorem dla niej ustanowiono Józefa Babijczuka z Pobużan.

C. k. Sąd powiatowy.

Busk, dnia 22 kwietnia 1892.

L. 10665 (4476 2—3)

Melania Suś z Kukizowa z powodu marnotrawstwa wzięta w kuratelę. Kurator Dmytro Suś z Kukizowa

C. k. Sąd powiatowy m. del. S. II.

Lwów, dnia 20 czerwca 1892.

L. 7442 (4464 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uznaje Pawła Seńkowskiego syna ś. p. Teodora z Tarnopola głupkowatym i wprowadza nad nim kuratelę mianując Józefa Seńkowskiego z Tarnopola kuratorem.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 28 maja 1892.

L. 10785 (4441 2—3)

Zawiadamia się, że Markusa Rettiga z Szczerca zamieszkałego w Jaworowie uznano umysłowo chorym a kuratorem dlań ustanowiono Herscha Rettiga z Szczerca.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów, 20 grudnia 1891.

Upadłości.

L. 10314 (4515 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Dresi Grossfeld i że do kierowania tym konkursem, ustanowiony został jako komisarz konkursowy c. k. adjunkt sądu obwodowego Lekczyński, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Milgrom.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, przed upływem 1 września 1892 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 21 września 1892, przed połud. do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 3 sierpnia 1892 godzinę 10 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja, dnia 18 lipca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 31152 (4458 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Południowo - afrykańska rzeczpospolita Transvaal i angielske kolonia Natal przystąpiły do światowego związku pocztowego.

W obrocie listowym z powyższymi krajami wchodzą w zastosowanie przepisy odnoszące się do ruchu pocztowego z innymi krajami należącymi do związku pocztowego, w szczególności zauważa się, że do nazwanych krajów przesyłać można korespondencyjne karty.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafow.

Lwów, dnia 18 lipca 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Полуднево - Африканьска република Трансваль (Transval) и ангелійска колёнія Натать приступили до свѣтового союза почтового.

Въ оборотѣ листовôмъ зъ повизшими краями входять въ застосоване приписи вôдносячій ся до руху почтового зъ иншими краями належачими до союза почтового а особенности звертає ся увагу, що до названыхъ краѣвъ можна высылати карти кореспонденційнї.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, дня 18 Липня 1892.

KUNDMACHUNG.

Die südafrikanische Republik (Transval) und die britische Colonie Natal sind dem Weltpostvereine beigetreten.

Auf den Briefpostverkehr mit diesen Ländern finden daher von nun an dieselben Bestimmungen, wie auf dem Verkehr mit den übrigen Weltpostvereinsländern Anwendung und wird insbesondere auch die Versendung von Correspondenzkarten zugelassen.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 18 Juli 1892.

(4506 3—3)

Substytutem zmarłego dnia 25 czerwca 1891 we Lwowie adwokata dr. Moszyńskiego zamianowany został dr. August Łoziński, adwokat we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 25 czerwca 1892.

L. 4357 (4541 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Sowy syna Jana z Poręby Radlnej celem doręczenia mu uchwały hipotecznej z dnia 20 stycznia 1892 l. 52 z dozwoleniem wpisu prawa zastawu dla kwoty 300 zł. na realności wyk. hip. 11 dla Meszny Opackiej na jego rzecz i z dnia 18 kwietnia 1892 l. 2309 z udzieleniem pierwszeństwa hipotecznego dla wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności pr. 300 zł. przed zastawem dla wymienionej pretensyi kuratorem Jana Biema.

Tuchów, d. 21 lipca 1892.

L. 21783 (4406 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Sarę Zuckermann, że przeciw niej wniósł Szymon Lösegeld pozew de prs. 14 lipca 1892 l. 21783 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 50 zł. wa. zpn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 15 lipca 1892 l. 21783 doręczony został ustanowionemu dla tejże kuratorowi adw. dr. Ungerowi z substytucyą adw. dr. Deichesa w Krakowie i poleca Sarze Zuckermann, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, dnia 15 lipca 1892.

(4507 3—3)

Wydział Izby adwokatów zwolnił adw. dr. E. Roińskiego od dalszego sprawowania substytucyi po ś. p. adwok. dr. Ferdynandzie Kratterze i zamianował w miejsce tegoż substytutem dr. Fryderyka Krattera, adwokata we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 1 lipca 1892.

L. 2429 (4083 3—3)

C. k. Sąd deleg. miejski cywilny w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Kazimierza Pazurkiewicza celem doręczenia mu ts. rezolucyi z dnia 25 września 1890 l. 29555 wydanej w sprawie hipotecznej odnoszącej się o zaintabulowanie na rzecz Wys. Skarbu wywłaszczonego z posiadłości lwh. 12 gm. Rakowice gruntu w obszarze 24□°, iż kuratorem ad actum p. dr. Wilhelm Dadler adw. w Krakowie ustanowiony został.

Kraków, 22 stycznia 1892.

L. 30045 (4475 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. s. I we Lwowie podaje do wiadomości, że dnia 10 lutego 1892 zmarł we Lwowie Jan Wojtowski, nauczyciel zakładu głuchoniemych we Lwowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi tutejszemu nie jest wiadomem, czy i którym osobom do pozostałego po zmarłym spadku prawo dziedziczenia przysłużą, przeto wzywa się wszystkich tych, którzy z jakiegokolwiek tytułu do spadku tego pretensyę sobie rościć zamierzają, by swoje prawo do dziedziczenia w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu rachując, w tutejszym sądzie zgłosili i przy wykazaniu swego prawa do dziedziczenia swe oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż w razie przeciwnym spadek, którego kuratorem adwokata dr. Ferdynanda Kwiatkowskiego we Lwowie ustanowiono, z tymi tylko, którzy się do spadku oświadczyli i swe prawa do dziedziczenia wykazali, pertraktowanym i im przyznanym zostanie, zaś część spadku nieobjęta lub w razie, gdyby się do takowego nikt nie oświadczył, cały spadek przez państwo jako bezdziedziczny ściągnięty zostanie.

Z ck Sądu pow. m. del. s. I.

Lwów, dnia 14 lipca 1892.

L. 6071 (4082 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Rzeszowa przeciw Ascherowi Rubinowi i Mendlowi Zangenowi i Salomonowi Reichowi pto 300 zł. a. w. z pn. ustanawia dla niewiadomych z miejsca pobytu Aschera Rubina i Salomona Reicha kuratorem ad actum adw. dr. Reinesa w Rzeszowie z substytucyą adw. dr. Reckera w Rzeszowie i doręcza temuż kuratorowi wydany przeciwko tym niewiadomym z miejsca pobytu tut sąd. nakaz zapłaty z dnia 18 czerwca 1892 l. 5506.

Wzywa się zatem Aschera Rubina i Salomona Reicha, ażeby swemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielili lub też sądowi innego pełnomocnika wskazali, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

C k. Sąd obwodowy.

Rzeszów, dnia 7 lipca 1892.

L. 9032 (4224 3—3)

Stanisławowski ck. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Eugeniusza Ordyńca, żena prośbę Izaka Seemana uchwałą tegoż sądu obwodowego z dnia marca 19 1892 l. 2761 dozwolono na przemianę prawa zastawu dla sumy 3000 zł. zpn. w stanie biernym dóbr Jamne wyk. hip. 504 zapisanego na egzekucyjne i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tut. adw. Hauslichowi przyczem wzywa go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do obrony jego praw potrzebną informacyę udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.

C. k. Sąd obwodowy.

Stanisławów, 18 czerwca 1892.

L. 19043 (4404 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Soldingera, że przeciw niemu wniosła Bernard Pilzer pozew de prs. 30 maja 1892 l. 16382 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 490 zł w. a. z przynależyt. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 31 maja 1892 l. 16382 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Raczyńskiemu z substytucyą adwokata dr. Grossa w Krakowie i poleca Dawidowi Soldingerowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 1 lipca 1892.

L. 3034 (4073 3—3)

Zamiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Ozyasza Rinnera, Szeindlę Rinner, Chamcię Rinner, Fillę Rinner, Chaję Surę Neuberger, że przeznaczoną dla nich rezolucyę tabularną z 18 października 1891 l. 9104 doręczono ich kuratorowi dr. Stoklasie oraz wzywa się ich, by albo jemu dali potrzebną informacyę lub innego pełnomocnika sądowi wskazali.

C. k. Sąd powiatowy.

Zaleszczyki, dnia 26 marca 1892.

L. 6917 (4471 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce Str. uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Wolfa Leiby 2 im. Schummera, że Jechel Wiener przeciw niemu i towarzyszom wniósł dnia 9 lipca 1892 l. 6917 pozew o zniesienie współwłasności realności whl. 373 księgi gruntowej gminy Kamionka strumiłowa na który termin do rozprawy ustnej na dzień 31 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Napis pozwu dla tego pozwanego doręcza się ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr. Kaflińskiemu i tego pozwanego się wzywa żeby ustanowionemu kuratorowi środki obronne podał lub innego zastępcę wybrał inaczej skutki zaniedbania sobie samemu przypisze.

Kamionka str., dnia 10 lipca 1890.

L. 6159 (4048 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Natana Oberländera, że na pozew kasy oszczędności miasta Drohobycza deprαes 29 lutego l. 92 l. 3115 przeciw niemu wydał uchwałę z dnia 1 marca 1892 l. 3115 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. zpn., który doręcza się osobie adwokata dr. Fruchtmana w Drohobyczu, z substytucyą adwokata dr. Tiegermanna, ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Natana Oberländera, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ile że w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 7 czerwca 1892.

L. 4158 (4135 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni zawiadamia że 20 czerwca 1890 zmarł Michał Kłocko w Twierdzy z pozostawieniem kodycylu z 18 czerwca 1890.

Sąd nieznając miejsca pobytu Maryi Kłocko wzywa ją, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego licząc wniosła oświadczenie do spadku w przeciwnym razie spadek przeprowadzony będzie oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem Hryńkiem Kłockiem dla Maryi Kłocko ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, 21 maja 1892.

L. 10794 (4145 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Kopla Mozesa, że na prośbę Banku związku właścicieli realności i gruntów wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 103 zł i doręczono takowy ustanowionemu dla niego tutejszemu adwokatowi Katzenellenbogenowi z zastępstwem tutejszego adwokata Michała Fischlera z wezwaniem aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 6 lipca 1892.

L. 9465 (4148 1—3)

Stanisławowski ck. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Maryana Bogdanowicza, że na prośbę Ozyasza Kocha wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi Haussenrowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr Katzenellenbogena z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 15 czerwca 1892.

L. 3301 (4074 2—3)

W sprawie tabularnej ck. Urzędu podatkowego w Zaleszczykach imieniem wys. Skarbu o zaintabulowanie zaległych podatków w kwocie 293 zł. 66 ct. na realności pod lk. 344 w Zaleszczykach miasto, ustanawia się dla niewiadomych z miejsca pobytu Perli Nimrif i Josla czyli Józefa Rosenzweiga, kuratora w osobie dr. Stoklasę adwokata w Zaleszczykach.

Perlę Nimrif i Jośla Rosenzweiga wzywa się, aby się do ustanowionego kuratora zgłosili, lub innego pełnomocnika sądowi podali.

C. k. Sąd powiatowy.

Zaleszczyki, dnia 31 marca 1892.

L. 14622 (4539 1—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Romańskiego, że w skutek skargi Tarnowskiej kasy oszczędności przeciw niemu i innym o zapłatę sumy wekslowej 135 zł zpn., wydano nakaz zapłaty z dnia 28 lipca 1892 l. 14622 i z tego powodu dla Józefa Romańskiego ustanowiono kuratorem adwokata dr. Ludwika Glasera a jego zastępcą adwokata dr. Wiktora Szancera.

Tarnów. dnia 28 lipca 1892.

L. 11543 (4512 1—3)

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że w wykazie tabularnym l. 209 gminy katastralnej Bieliny dla posiadłości tabularnej „Bielina przyległość do Ulanowa", który wykaz tabularny edyktami sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 29 grudnia 1880 l. 17931/16675 i z dnia 22 sierpnia 1882 l. 16675/80/8985/82 ustalony został, według §§ 21 i 22 ust. z 25 lipca 1871 l. 96 dz. pp. i § 38 ust. kraj. z dnia 20 marca 1874 l 29 dz. ust. kr uwidocznia się nazwę dóbr tych: także Bielina czyli Bieliny.

Wprowadzając zarazem co do tej zmiany nazwy w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 pp. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionego wykazu tabularnego.

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa przed zmianą nazwy tego wykazu tabularnego nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed zmianą nazwy tego wykazu tabularnego nabyli do jakiej nieruchomości i wpisanej w ten wykaz lub do jej części jakie prawo zastawu służebności, lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy zmianie nazwy tego wykazu tabularnego tamże wpisane nie zostały; — aby z temi prawami zgłosili się do sądu obwodowego w Rzeszowie najdalej do dnia 1 sierpnia 1893, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w tym wykazie tabularnym zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że terminu powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sądem wniesionej.

C. k. Sąd krajowy wyższy.

Kraków, dnia 19 lipca 1892.

L. 5659 (4489 1—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Pawła Furmanka, iż przeciw niemu wniosły Apolonia Berkowicz i Helena Buczyńska pod dniem 31 lipca 1891 l. 6912 pozew o zapłacenie kwoty 300 zł., że do rozprawy sumarycznej wyznaczono termin na dzień 23 sierpnia 1892 godz. 9 rano i że do zastępstwa pozwanego ustanowiono kuratora ad actum dr. Ignacego Steinhausa adwokata w Jaśle.

Wzywa się zatem Pawła Furmanka, aby przed terminem rozprawy innego zastępcę sądowi wskazał, lub też ustanowionemu kuratorowi środki obrony dostarczył, w razie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.

C. k. Sąd powiat. m. del.

Jasło, 24 czerwca 1892.

L. 5510 (4474)

Na skutek podania ck. Dyrekcyi ruchu w Krakowie de praes 28 kwietnia 1892 l. 3635 ck. sąd tutejszy zarządza w myśl § 18 ustawy z 19 maja 1874 nr. 70 Dz. pp. dochodzenie w celu wyposrodkowania gruntów kolejowych, położonych w gminach Zabłocie, Wieprz i Radziechowy, wydzielenia takowych z dotyczących wykazów hipotecznych i wpisania ich w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych do pierwszego oddziału karty stanu majątkowego kolejowej księgi hipotecznej utworzonej dla ck. kolei państwowej Żywiec-Zawardoń.

I wzywa się niniejszym edyktem w myśl § 22 powołanej ustawy wszystkich tych, którzyby żądanem przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego tejże kolei żelaznej czuli się pokrzywdzonymi, iżby się z roszczeniami swemi pisemnie lub ustnie do sądu tutejszego w terminie dwumiesięcznym, tj. do dnia 30 września 1892 zgłosili, po upływie bowiem tego terminu, który przedłużonym być nie może, roszczenia ich w myśl § 25 powołanej ustawy uwzględnione nie będą.

Prawa rzeczowe w dniu wywieszenia obecnego edyktu, lub po tymże dniu na odpisać się mających gruntach nabyte, nie zostaną uwzględnione.

Odnośne podanie, w którem wszystkie grunta są poszczególnione, w tut sądzie może być przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 22 lipca 1892.

L. 4110 (4530 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Pawła Sajdaka, iż w celu doręczenia mu tus. uchwały z dnia 24 marca 1892 l. 2332 w sprawie spadkowej po ś. p. Wojciechu Sajdaku i dekretu dziedzictwa z tej samej daty ustanowiony został dla niego kuratorem Michał Łatko i temuż uchwała powyższa i dekret dziedzictwa doręczone zostały.

C. k. Sąd powiatowy.

Tuchów, dnia 30 czerwca 1892.

L. 6024 (4557 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del w Sanoku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Iwana Dmitryka, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku wniosło pod dniem 20 kwietnia 1892 l. 6024 przeciw niemu i tow. pozew o 91 zł. 40 ct. zpn., na który termin do rozprawy na dzień 22 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano wyznaczony, zaś dla niego kuratorem dr Flakowicz adwokat w Sanoku ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Sanok, dnia 23 maja 1892.

L. 34657 (4091 1—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. S. I. we Lwowie ogłasza, iż 14 lutego 1891 zmarła we Lwowie Estera Kugel bez testamentu. Ponieważ sąd nie ma wiadomości czy i które osoby mają prawo do spadku jej, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku w przeciwnym bowiem razie pertraktacya dla której tymczasem adw. dr. Adolf Rares ustanowionym został kuratorem spadkowym przeprowadzoną będzie z tymi i tym przyznany będzie spadek, którzy oświadczą przyjęcie onegoż i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek zostanie przez Rząd jako bezdziedziczny ściągniętym.

Lwów, dnia 17 czerwca 1892.

L. 5268 (4102)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, że w dniu 14 listopada 1891 wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmę „Kopel Rosenfeld" właściciel młyna i tartaku w Grybowie.

Nowy Sącz, 7 listopada 1891.

L. 6310 (4528 2—3)

Niżej wyrażony Sąd zawiadamia Józefa Kostkę z miejsca pobytu niewiadomego, iż Samuel Traurig wniósł przeciw niemu dnia 19 lipca 1892 l. 6310 skargę o zapłacenie 38 zł. 70 ct., i że w skutek tej skargi termin do rozprawy na dzień 4 sierpnia 1892 wyznaczony i dla niego kurator w osobie p. adw. dr. Bogdaniego ustanowiony został.

Wzywa się zatem Józefa Kostkę, by ustanowionemu kuratorowi podał środki swej obrony lub innego zastępcę ustanowił, gdyż w przeciwnym razie sobie złe skutki z tego zaniedbania wynikłe przypisać by musiał.

C. k. Sąd powiatowy
Żywiec, dnia 24 lipca 1892.

L. 7612 (4517 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomą N. N. córkę zamężną niejakiej Anny Decykiewicz toż samo zamężnej, że celem zawiadomienia jej o zapisanym legacie 1000 zł przez śp. Juliana Tchórznickiego ustanowiono jej kuratora w osobie adwokata dr. Budzynowskiego z zastępstwem adwokata Błońskiego, którym należytą informacyę udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma, gdyż inaczej wyniknąć mogące z tego złe skutki sama sobie przypisze.

Sambor, 14 czerwca 1892.

L. 11588 (4488 2—3)

Stanisławowski ck. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Hundert, że na prośbę Zakładu kredytowego komercyalnego wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi tutejszemu dr. Gelehrterowi, z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Buczyńskiego z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 20 lipca 1892.

Doniesienia prywatne.

Konkurs. 882

Kasa oszczędności król. miasta Stanisławowa rozpisuje niniejszem konkurs celem obsadzenia posady naczelnika biura.

Kandydaci do tej posady mają posiadać następujące warunki:

1. Wiek nieprzekraczający lat 40.
2. Znajomość języków krajowych i języka niemieckiego.
3. Swiadectwo złożonego egzaminu z rachunkowości.
4. Swiadectwo dłuższej praktyki w jednej z kas oszczędności lub w jednej ze znaczniejszych instytucyj bankowych, któreby dawało zapewnienie, że kandydat posiada dostateczną biegłość do kierowania urzędem.

Do podania o powyższą posadę należy także dołączyć dokładne curriculum vitae. Termin wnoszenia podań oznacza się na dzień 20 sierpnia b. r.

Z posadą naczelnika biura połączona jest stała płaca 1600 zł. i 400 zł. dodatku czynnej służby, jakoteż trzy dodatki pięcioletnie po 200 zł. w. a.

Bliższe określenie praw i obowiązków naczelnika biura zawiera §§. 36 i 37 statutu Kasy oszczędności.

Kandydat, który posadę powyższą otrzyma, obowiązany będzie złożyć przy wstąpieniu do urzędu kaucyę w wysokości stałej płacy i poddać się rokowi próby, po upływie której może dopiero zostać na posadzie stale zatwierdzonym.

W Stanisławowie, dnia 20 lipca 1892.

Dyrekcya Kasy oszczędności.

Michał Rembacz, przewodniczący dyrekcyi. Felicyan Milerowicz. w zast. dyrektora kanc.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.